

PRZEDSTAWIENIE

Objasniające projekt do prawa względem zmian w księdze V. kodexu postępowania Sądowego o *execucyi sądowej*: przez Deputacyą Kommissyi Prawodawczey wygotowany, jako łączny z podanym projektem do prawa względem zniesienia *Moratorium*.

Pomiędzy projektami do praw, które na seym nadchodzący wnosić się mają, a które Namiestnik Królewski podług oświadczonej przez Ministra Sekretarza Stanu Najjaśniejszego Pana woli, wyznaczonej Kommissyi Prawodawczey wygotować polecił — jest także projekt do prawa, które ostatecznie oznaczyć ma stosunki między wierzycielami i dłużnikami zachodzące, a tymczasem tylko przez dekret Monarchy dnia 4^{tego} Lipca, r. p. określone.

W projekcie tym przedsięwzięte być mają ostateczne środki ku zniesieniu *Moratorium* pod rozwagę zapowiedzianego seymu poddać się miały, i sam Monarcha w oświadczonej woli swojej mniema: że do seymu należy prawo wyrzeczenia ostatecznie względem urzędzenia zmieniającego wzajemne położenie obywateli, których seym reprezentuje, i że projekt ten do prawa pokombinować może przepisy wydanego już przez Najjaśniejszego Pana tymczasowego, a wyż z daty cytowanego dekretu, z wszelkimi środkami któreby jeszcze za słuszne i pożyteczne osądzono.

Już w prawdzie projekt do prawa względem zniesienia *Moratorium* przez Deputacyą w Kommissyi Prawodawczey wyznaczoną wygotowany, podany został Radzie Stanu, końcem wzięcia go pod dyskusyą.

Lecz podług wyrazów woli Najjaśniejszego Pana. w odezwie Ministra Sekretarza Stanu objawionej, nie dosyć jest, i nie dosyć będzie na wygotowaniu i podaniu samego tylko tego projektu.

Potrzeba obok tego projektu przy-

nić i razem przez osobny projekt przygotować, i oznaczyć ostatecznie stosunki między wierzycielami i dłużnikami zachodzą c, potrzeba ostateczne przedsięwziąć środki z projektem zniesienia ustawy *Moratoryinėj* połączone, bo podług słów Monarchy: do seymu należy wyrzeczenie ostateczne względem urzadzania zmieniającego położenie obywateli, których seym reprezentuje; potrzeba nakoniec, aby projekt względem zniesienia ustawy *Moratoryinėj* pokombinowany był i z ostatnim względem tegoż *Moratorium* dekretem Królewskim, i z wyż namienionemi środkami, iakie za słuszne i pożyteczne osadzone bydz mogą.

Zastanawiając się Deputacya wyż wzmiankowana nad tém pytaniem, iakieby to środki do kombinacyi tak z projektem względem zniesienia ustawy *Moratoryinėj*, wygotować się mającym, iako też z ostatnim dekretem Królewskim wolą Monarchy wskazane za słuszne i pożyteczne, osadzone bydz mogły? zgodziła się iednomysłnością na to: że obok projektu względem zniesienia ustawy *Moratoryinėj* wygotowanego, należy także wygotować projekt względem słusznych i pożytecznych zmian w kodexie procedury cywilnej Francuzkiej dotąd obowiązującej i wykonywanej, a w szczególności względem zmienienia przepisów postępowania Sądowego w księdze V. téż procedury, o *ekzekucyi Sądowej* domieszczonych.

Do przedsięwzięcia téj pracy i wygotowania dopiero wspomnionego projektu, deputacya wyż wzmiankowana, upoważnioną się bydz nawet mniemała przez postanowienie Namiestnika Królewskiego dnia 4. Października r. p. wydane, i Komisją Prawodawczą stanowiącą, gdzie w Art. 2. wyraźnie deputacyi téż poleczone są przedmioty i prace dotyczące się zmiany kodexu postępowania, i łączący z nim materyi o *Moratorium*. W art. zaś 4. wyznaczona poprzednio Deputacya postanowieniem Namiestnika Królewskiego z d. 27. Maia, r. p. szczególnie do ułożenia nowej procedury sądowej, włączona została do dzisiejszej Komisji Prawodawczej, z poleceniem; aby Deputacya w téż Komisji

Prawodawczey do wygotowania projektu względem zniesienia *Moratorium* przeznaczona, pracą téż poprzedniéy deputacyi poruczoną zaięła się.

Jakoż w saméy rzeczy zgłębiając wolę Monarchy w swoim źródle, projekt sam względem zniesienia *Moratorium* przyniesiony, w iakichkolwiek bądź téż warunkach i opisach ostatecznie przez Radę Stanu zdecydowany będzie, na mało mógłby być użytecznym krajowi, jeżeli obok niego stosunki między wierzycielami i dłużnikami zachodzące, oraz słuszne i pożyteczne środki zmieniające położenie obywateli; bliżéy zaś mówiąc słuszne i sprawiedliwe środki tak dla dłużników w celu uiszczenia się w winnych wierzycielom długach, iako téż dla wierzycieli w celu otrzymania satysfakcyi wypłaty tychże długów od swych dłużników oznaczyć się mające, prawem postanowione nie będą.

Stosunki te i środki iedynie tylko i to nayskuteczniéy w kodexie postępowania sądowego w księdze właściwéy o *exekucyi Sądowéy* oznaczone być mogą.

Nie wchodźmy dziś na moment w rozbiór tego pytania, czyli ustawa moratoryna do dziś dnia trwająca, była w kraju naszym potrzebna lub nie; czyli ta zrobiła ulgę iaką dłużnikom, albo téż pokrzywdziła wierzycieli lub nie? przyznać iednak musimy tę prawdę wszyscy, że ustawa ta moratoryna, byłaby daleko dla wszystkich obywateli znośnieyszą, gdyby obok niéy exystowały były słuszne, sprawiedliwe, i do kraju naszego lepiéy zastósowne względem *exekucyi sądowéy*, postępowania sądowego przepisy, i gdyby była (co także godną jest uwagi rzeczą) organizacya sądowa, gruntowniéy, ostróżniéy i bezpieczniéy urzędników *exekwuiących* działania ograniczyła.

Nie ieden wierzyciel krótką, iasną i niekosztowną drogą *exekucyi Sądowéy*, doszedłszy satysfakcyi swéy w należącym sobie procencie, nie narzekalby był na ustawę *Moratoryn*ą, która mu o kapitał upominać się zabraniała.

Nie jeden także dłużnik byłby nie korzystał pewnie z ustawy Moratorynėj, gdyby przepisy postępowania sądowego w exekucyi nie zagrażały i nie zapowiadały mu bezcennego z majątku wywłaszczenia i ruiny.

Wszyscy w ogóle wierzyciele skarżyli się na liczne i do ścisłego zachowania niepodobne formy w exekucyi, a większa z nich podobną część za trazona temi trudnościami, nieśpieszyła się nawet przedsiębrać exekucyjnych kroków.

Wszyscy zaś w ogóle dłużnicy kontenci z utrudnionych form, nie myśleli nawet o opłacie winnych procentów, a większa z nich część stan obdłużenia swoich majątków, z tego powodu powiększyła.

Rozbierając bliżej przepisy procedury Francuzkiėj względem exekucyi Sądowej w księdze V. zawarte, dostrzegamy bardzo wiele niestosownych do naszego kraju form; podług zaś najszkodliwszych nam teyże procedury główniejszych przepisów, wiemy:

Że artykuł 558 księgi V. tyt. VI pozwala do dziśdnia areztować własność dłużnika, choć wierzyciel nie ma na piśmie żadnego dokumentu.

Że podług tyt. VII. księgi teyże V. wolno jest wierzycielowi zająć i sprzedać rzeczy ruchome dłużnika bez poprzedzającój ich przez biegłych w sztuce, tacy.

Że podług tytułu IX. księgi teyże wolno jest wierzycielowi zająć i sprzedać produkta na pniu w polu stojące, a do dłużnika należące, z największą i jego krzywdą, i gospodarstwa krajowego szkodą.

Że podług tytułu XII. księgi teyże przychodząc do zajęcia i sprzedaży dóbr nieruchomych, trzeba przejść wprzód przez kilkadziesiąt form nie podobnych częstokroć do wykonania, z których iednój uchybienie nieważność całej exekucyi za sobą pociągało.

Że podług tegoż tytułu XII. księgi teyże, przed dekretem Królewskim

w roku 1811. wydanym, i niedozwajającym niżej $\frac{2}{3}$ części ceny detaxacyjnej dóbr w drodze exekucyi sądowej sprzedawać, nie potrzebna, wcale była do sprzedaży taxa dóbr nieruchomych, i można było sprzedać je podług ceny iakby sam wierzyciel lub kto inny arbitralnie ofiarował, podług której to ustawy wieleż to do dziśdnia dóbr nieszczęśliwą padło ofiarą?

Że po wyż wzmiankowanym dekreście Królewskim można było tylko za $\frac{2}{3}$ części ceny detaxacyjnej dobra dłużnika sprzedać. Ale postanowienie ogólnych prawideł detaxacyi dóbr nieruchomych, choć dekretem tymże przyobiecane, dotąd ieszcze nie exystuje.

Nie można tu także pominąć dozwolonych tąż procedurą Francuzką rozlicznych, a mniéy potrzebnych przy exekucyi sporów incydentalnych, znaczny tylko koszt stronom sprawujących, a exekucyą sądową utrudniających.

Zwrócić wreszcie należy naoczną uwagę na tych to urzędników exekwujących, których dziś Komornikami zowiemy. Inni są Komornicy Sądów Pokoju, inni Trybunałów Cywilnych pierwszhey Instancyi, inni Trybunałów Handlowych, inni nakoniec Sądu Appellacyjnego. Wszyscy zaś na wyścigi, bez wiedzy i bez należytey kontroli sądowey, exekwują dłużników, aresztują, sprzedają ruchomości i produkta na pniu, a po więkshéy części bezskutecznie dla wierzycieli, z prześledowaniem zaś szkodliwym dla dłużników.

Nie można nawet obwiniać, o liczne w tym względzie nadużycia, ani właściwe sądy, ani naczelną sądowniczą władzę, bo procedura Francuzka pozwala urzędnikom exekwującym, bez poprzedniey wiedzy i delegacyi od Sądu na prywatną, strony rekwizycyą, wszelkiego rodzaju exekucye przedsiębrać i wykonywać.

Otoż to iest taki obraz, i stan dzisiejszych exekucyi sądowych, które się podług procedury Francuzkiéy wykonywają, choć to ieszcze na teraz z powodu trwającej ustawy

Moratoryinéy o kapitały exekwować nie iest wolno.

Jakżeby to więc wydało się samo tylko prawo znoszące *Moratorium*, iakżeby to smutne nader było położenie obywateli, gdyby obok tegoż prawa pozostały nadal ieszcze przepisy dzisieyszéy procedury Francuzkiéy względem exekucyi Sądowéy, i gdyby w zamian tych, przyniesione razem nie były inne nowe, a słusznie i sprawiedliwie wierzycieli i dłużników zabezpieczaiące prawidła.

Z tych przeto uwag Deputacya wygotowany przez siebie projekt względem potrzebny i do kraiu naszego stosowny zmiany przepisów teyże procedury, a w szczególności księgi V. o *exekucyi*, dziś pod rozważę Rady Stanu przynosi, a w tym projekcie przedstawia razem pewne środki i stosunki zmieniające z słusznoscią i bezpieczeństwem, położenie dzisieysze tak wierzycieli iako też i dłużników.

Kięga ta V. procedury Francuzkiéy, obeymuie postępowanie względem ogólnéy *exekucyi sądowéy*, i zawiera tytułów XVI.

Tytuł I. traktuje o przyięciu kaucyi.

Tyt. II. traktuje o obrachowaniu przysądzonych szkód i straconych korzyści.

Tyt. III. traktuje o obrachowaniu zasądzonych dochodów.

Tyt. IV. traktuje o zdawaniu nakazanych rachunków.

Tyt. V. traktuje o obrachowaniu wydatków i kosztów processu.

Tyt. VI. obeymuie przepisy ogólne względem przymuszoney exekucyi wyroków sądowych i urzędowych aktów.

Tyt. VII. traktuje o areszcie na summach lub efektach dłużnika u trzeciego będących.

Tyt. VIII. traktuje o exekucyi i sprzedaży ruchomości dłużnika.

Tyt. IX. traktuje o exekucyi i zajęciu dochodów z dóbr nieruchomych

Tyt. X. traktuje o exekucyi i zajęciu przedmiotów dłużnika na czynsz oddanych.

Tyt. XI. traktuje o rozdzieleniu proporcjonalnym między wierzycieli zebranych pieniędzy z zajętych i sprzedanych ruchomości dłużnika.

Tyt. XII traktuje o exekucyi na dobrach nieruchomych dłużnika, przez ich sądową sprzedaż.

Tyt. XIII. traktuje o sporach incydentalnych przy exekucyi dóbr nieruchomych zachodzących.

Tyt. XIV. traktuje o klasyfikacji wierzycieli hipotekowanych na dobrach nieruchomych dłużnika.

Tyt. XV. traktuje o uwięzieniu dłużników przez wierzycieli.

Tyt. XVI. nakoniec traktuje o sposobie szypkiego zadcydowania sporów przy exekucyi sądowey wynikłych.

W ułożeniu i redakcyi nowego projektu do całej téy księgi, Deputacya szła za porządkiem i systematem w obowiązującém dziś procedurze Francuzkiéy znajdującym się, starała się oraz stosować do organizacyi nowego sądownictwa konstytucyinego.

[Zmiany i dodatki iakie Deputacya w tym projekcie zrobić widziała potrzebę, objaśnione będą przy każdym właściwym nowym tytule i artykule domieszczone obok artykułu procedury Francuzkiéy pod właściwemi numerami wykażą, co (iako potrzebne i pożyteczne) w nowym projekcie przez Deputacyą przyiętym zostało.

Projektu tego nowego treść iest następująca:

K S I Ę G A V.

Kodexu postępowania sądowego, zawierająca w sobie przepisy względem exekucyi wyroków sądowych i aktów urzędowych i t. d.

T Y T U Ł I.

Przepisy ogólne względem przymuszonej exekucyi wyroków sądowych i aktów urzędowych.

(Art. proc. Franc. 547.)

Art. 1. Wyroki wydane w Sądach i Trybunałach, oraz akta urzędowe przyjęte przez urzędników Królestwa Polskiego, będą exekwowanemi w całym królestwie, chociażby exekucya miała nastąpić po za obrębem Sądu lub Trybunału który wydał wyrok, albo w którego zakresie akta urzędowe przyjęte zostały.

Art. 2. Żaden urzędnik exekwujący (iakiemi odtąd są sędziowie zjazdowi) nie będzie mógł wprost na prywatną tylko rekwizycją strony żądne go wyroku ani aktu wyż pomienionego exekwować. Strona exekucyi żądająca powinna wprzód udać się przez prostą notę do Sądu Ziemskiego, przedmiotowi exekwować się mającemu właściwego, z załączeniem urzędowego wyciągu wyroku lub aktu, i na tę notę zyskać rezolucją tegoż, w której imiennie delegowany będzie sędzia zjazdowy do exekucyi upoważniony.

Art. 3. Zaden sędzia zjazdowy exekwujący, nie będzie mógł dopełniać exekucyi, iak tylko w obrębie tego miejsca w którym urzęduje, chyba gdyby Sąd Ziemski do exekucyi go upoważniający, podług wymagaiący potrzeby lub okoliczności, wyraźnie go w swéj rezolucyi upoważnił do wykonania exekucyi w innym nawet obrębie.

Art. 4. Postanawia się w każdym Sądzie Ziemskim osobny rejestr tak zwany *exekucyjny*, z którego noty wyż pomienione, przez strony exekucyi żądające sposobem illacyi wniesione,

i rezolucye sądowe, powyżéy wyrażone, wydawane będą. Reieistr takowy w pewne dni przez wewnętrzną organizacyą Sądów Ziemskich oznaczyć się mające, do sądenia brany będzie.

(Art. proc. Franc. 546.)

Art. 5. Wyroki wydane przez Sądy zagraniczne i akta urzędowe przyjęte przez zagranicznych urzędników, nie będą mogły bydź exekwowanemi w królestwie polskim, iak tylko stosownie do urzędzeń zawartych w prawach politycznych i traktatach. Strona na mocy wyroku lub aktu zagranicznego exekucyi żądająca, obowiązana iest wezwać stronę przeciwną z terminem legalnym i do pozwów zwyczajnym, i z takowego wezwania stronie przeciwnéy doręczonego, wniesie żądanie swoje do Sądu z rejestru exekucyinego, Sąd zaś nie wdając się bynajmniey w rozpoznanie interessu pryncypalnego, rozwiąże tylko spór, iaki strony co do punktu żądanéy exekucyi wniosą; a gdy żądanie będzie usprawiedliwione, upoważni Sędziego Ziazdowego do exekucyi przez wydaną rezolucyą tak iak się w art. 2. powiedziało.

(Art. proc. Franc. 548.)

Art 6. Wyroki nakazujące zniesienie aresztu, albo wymazanie wpisu hypotecznego, albo też wypłatę lub inną iaką czynność, mającą bydź dopełnioną przez trzeciego, lub przeciw trzeciemu, nie mogą bydź exekwowanemi przez trzeciego, lub przeciw niemu, nawet po terminach upłynionych do założenia opozycyi lub appellacyi, dopóty, dopóki strona exekucyą popierająca, nie złoży zaświadczenia pisarza sądu właściwego, iż nie została założona opozycya przeciwko wyrokowi, iесли ten był zaoczny; ani nie założona została appellacya od niego do wyższéy instancyi.

(Art. proc. Franc. 549.)

Art. 7. Tym końcem pisarze Sądów Ziemskich i Trybunałów Appellacyinych, utrzymywać powinni księgi oddzielne dwie, z których w iednéy opozycye przeciwko wyrokowi zaocznym, w drugiéy appellacye przeci-

wko zapadłym w niższej instancji wyrokami założone, zapisywać powinni. Strona każda opozycją lub apelową zakładająca, obowiązana jest pozew opozycyjny lub apelowczy pisarzowi właściwego Sądu dla zapisania ich w księdze wyżej wymienionéj okazać.

(Art. proc. Franc. 551.)

Art. 8. W pretensjach tylko czystych i pewnych, Sędzia Zjazdowy exekwujący, do exekucyi upoważniony być może. Jeżeli pretensja w której exekucya ma następować, nie jest kwotą pieniężną, w tym przypadku Sąd w dopiero wspomnionéj rezolucyi pretensją takową na pieniądze oceni.

(552.)

Art. 9. Nie będzie także wolno areztować osoby za pretensje do pieniężnéj ilości nieobrachowane.. Sąd stosownie do poprzedniego artykułu obrachuje takowe na pieniądze.

(553.)

Art. 10. Exekucya wyroków w sądach handlowych zapadłych, oraz spory i sprzeczki z téż exekucyi wynikłe, należą do sądów właściwych Ziemskich, i rozstrzygane będą podług przepisów tytułu poniższego XVI. *o sposobie szypkiego zadecydowania sporów przy exekucyi wynikłych.*

(Art. proc. Franc. 554.)

Art. 11. Wszystkie spory i sprzeczki zachodzące przy exekucyi wyroków Sądów i Trybunałów Cywilnych lub aktów urzędowych, rozstrzygane będą przez ten tylko Sąd, do którego prośba o upoważnienie do exekucyi będzie podaną i podług przepisów tytułu XVI. w poprzednim artykule wymienionego.

(555.)

Art. 12. Sędzia Zjazdowy exekwujący obrażony w czasie wykonywania swych obowiązków, spíše protokół dopełnionego zdarzenia, i takowy Sądowi Ziemskiemu odeśle. Sąd zaś Ziemski takowy protokół Sądowi właściwemu Grodzkiemu, dla urzędo-

wego wedle przepisów kodeksu kryminalnego użycia prześle.

(556.)

Art. 13. Rezolucya sądu w art. 2. i 5. wymieniona, upoważni tylko Sędziego Zjazdowego exekwującego do dopełnienia exekucyi téy, iaka mu jest w rezolucyi téyże wskazana. Jak zaś sobie ma postąpić z wyexekwowanemi w ciągu exekucyi przedmiotami, niżej wyszczególniono będzie,

T Y T U Ł. II.

O przyięciu kaucyi wyrokiem sądowym nakazaney.

(Art. proc. Franc. 517.)

Art. 14. Wyrok nakazujący złożenie kaucyi, wyznaczy pewny przeciąg czasu w którym ta ma bydź złożona, termin ten bliższy nad dni 30. rachuiąc od daty wyroku, bydź nie może; oznaczona także będzie w wyroku pewna ilość pieniężna, na iaką taż kaucya ma bydź wystawiona.

Art. 15. Kaucyą tę albo w gotowych pieniądzech, albo w obligacyi urzędowey hipoteczney, strona do iey złożenia zobowiązana wystawić może.

(518).

Art. 16. Kaucyą tę, albo strona do iey złożenia zobowiązana, sama za siebie, albo też trzecia osoba iako poręczyciel za nią wystawić mogą. Kaucya ta iezeli będzie w obligacyi urzędowey wystawiona, powinna inż bydź przed iey złożeniem w właściwe księgi hipoteczne wpisana.

Art. 17. Kaucya ta iezeli w gotowych pieniądzech będzie wystawiona, te do depozytu złożone bydź mają; złożenia takowego urzędowy attest stronie do dania iey zobowiązanej, wydany będzie.

(519. 522.)

Art. 18. Kaucya ta czyli to w gotowych pieniądzech (co attest depozytowy dowodzić ma) czyli też w obligacyi hipoteczney wystawiona będzie, doręczona bydź powinna w terminie powyższym 30. dni (który się od da-

ty wyroku rachować zacznie) w zamieszkanu strony przeciwnéy, albo też w zamieszkanu iéy obrońcy, jeżeli go ustanowiła; przy obligacyi załączony bydź ma wykaz hipoteczny dóbr na których taż kaucya zapisaną jest.

(520. 521.)

Art. 19. Jeżeliby strona przeciwna chciała czynić iakie zarzuty, względem niedostateczności wystawionéy kaucyi, tedy od daty iey wręczenia w dni 8. wezwie stronę składającą też kaucyą na audyencyą Sądu Ziemskiego. Sąd ten spór względem legalności i dostateczności teyże kaucyi zachodzący, szypką drogą z rejestru exekucyjnego roztrzygnie.

(519.)

Art. 20. Wystawiona w powyższym sposobie kaucya, będzie pociągac za sobą odpowiedzialność bez żadnego dalszego już wyroku, pociągac równie będzie skutki exekucyi.

T Y T U Ł III.

O obrachowaniu szkód i straconych korzyści, wyrokiem Sądowym przyśdzonych.

(Art. proc. Franc. 523.)

Art. 21. Gdy wyrok Sądowy zobowiąże stronę do wynadgrózenia drugiéy stronie szkód i straconych korzyści, a tych nieustanowił,

Strona zobowiązana wezwie z terminem do pozwów zwyczajnym stronę przeciwną przed Sąd właściwy Ziemski, i załączy iéy w kopii obrachunek szkód i korzyści wraz z kopiami dokumentów tenże obrachunek usprawiedliwiającemi.

(524.)

Art. 22. Strona pozwana w terminie legalnym poda odpowiedź względem przyznania obrachunku za ważny, albo też względem zaprzeczenia onegoż.

(525.)

Art. 23. Następnie wprowadzona będzie rozprawa na audyencyą sądo-

wa: Sąd zaś spór wniesiony wyrokiem swym szeptką drogą z rejestru ekucyjnego rozstrzygnie.

T Y T U Ł . IV.

*O obrachowaniu produktów czyli dochodów wyrokiem sądowym przy-
sądzonych.*

(526.)

Art. 24. Ten który będzie wyrokiem Sądowym skazany na zwrócenie produktów czyli dochodów, obowiązany jest zdać w téj mierze rachunek podług sposobu w poniższym tytule V. wyrażonego, i postąpi się tak iak w innych rachunkach sądownie zdawanych.

T Y T U Ł . V.

O zdawaniu rachunków wyrokiem Sądowym nakazanych.

(Art. proc. Franc. 527.)

Art. 25. Osoby które obowiązane są do zdania rachunku, będą pociąganiem przed ten sam sąd pierwszój instancji, który osoby też do czynności tych, z których rachunki wypływają ustanowi.

Opiekunowie będą pozywanymi przed Sąd pierwszój instancji miejsca tego, pod którego iurydykcyą opieka była im powierzona.

Wszystkie inne osoby ulegające obowiązkowi zdawania rachunków, będą pozywanymi przed Sąd swego zamieszkania.

Art. 26. Sąd Ziemski z zapozwów podług artykułu poprzedzającego wydanych, ogłosi wyrok obowiązujący stronę do zdania rachunku. Tym samym wyrokiem wyznaczy Sąd Ziazdowy przed którym zdany ma bydź rachunek, i który tenże roztrząsnąć i stanowczo zadecydować będzie mógł.

Może wszakże Sąd Ziemski odrzucić żądanie strony pozywającej, jeżeli to będzie nieusprawiedliwione.

Jeżeli żąda y rachunek tyczyć się będzie dochodów z dóbr nieruchomych, wyrok Sądowy obowiązujący

stronę do zdania rachunku, oznaczyć może miejsce gruntu, na który Sąd Zjazdowy w celu odebrania rachunku zjechać ma.

Art. 27. Jeżeli summa pieniężna w wydanym przez stronę powodową pozwie, jest w pewnej ilości oznaczona, której zmniejszenie lub zniesienie od rachunku zdać się przez stronę pozwaną mającego, zależy, wtedy Sąd Ziemski nakazując złożenie rachunku, postanowi razem, iż na przypadek niezłożenia tegoż, summa żądana za przyznaną uważana będzie. Jeżeli zaś summa nie jest oznaczona, i dopiero z rachunku wiadomą być ma, na ówczas Sąd Ziemski w wyroku swoim dołączy rygor pieniężny na przypadek niezłożenia rachunku rozciągnąć się mający, który aż do aresztu osobistego rozciągnięty być może.

Art. 28. Strona poszukująca rachunku, uda się przez prostą notę do Sądu Zjazdowego z prośbą o wyznaczenie terminu Zjazdu, i załączy w niej wyciąg urzędowy wyroku Sądu Ziemskiego, lub jego wierzytelną kopią.

(530.)

Art. 29. Sąd Zjazdowy wyda rezolucją termin takowy oznaczającą, z wyrażeniem dnia i miesiąca zjazdu, i z nakazem do strony na zdanie rachunku skazaney, aby takowy w terminie tymże wyznaczonym złożyła.

Termin powyższy dalszy nad dni 30. być nie może, chyba gdyby dalszego sama powodowa strona żądała.

Art. 30. Następnie strona poszukująca rachunku wezwie na termin ten stronę do rachunku zobowiązaną, a to na dni przynajmniej 14. przed oznaczonym dniem tegoż zjazdu, i załączy ię kopią wyroku Sądu Ziemskiego, i kopią rezolucyi Sądu Zjazdowego, termin zjazdu oznaczającą.

Art. 31. Na wyznaczony termin, Sąd Zjazdowy zjedzie, o legalnie wręczonem stronie przeciwney wezwaniu przekona się, protokół Sądowy przedsięweźmie, i komparycją stron stawiających zapisze.

(534.)

Art. 32. Gdyby się pozwany do zdania rachunku zobowiązany niestawił, i rachunku tegoż niezłożył, postąpiono przeciw niemu będzie tak, iak w art. 27. iest powiedziano.

(535.)

Art. 33. Jeżeli zaś strona do rachunku zobowiązana stawi się, tedy takowy rachunek na piśmie iasno ułożony Sądowi Ziazdowemu złoży.

Rachunek ten w sobie zawierać będzie rzeczywisty przychód i wydatek z wyjaśnieniem wszystkich szczegółów tegoż przychodu i wydatku; załączone w tym rachunku będą dokumenta tenże rachunek usprawiedliwiające.

Wreszcie zakończony będzie rekapitulacją bilansu rzeczonego przychodu i wydatku. Rachunku tego wszystkie karty oraz dokumenta będą liczbowane.

Zresztą rachunek ten, będzie przez zdającego tenże podpisany, z wyrażeniem wiele w ogole kart (licząc i dokumenta załączone) zawiera.

(532.)

Art. 34. Zdający rachunek będzie mógł między wydatkami rachunku położyć i sobie porachować pospolite wydatki ułożonego rachunku iako to: kosztą podróży, ieżeli ie poniosł, wynadgródenie obrońcy, który ułożył rachunki i do porządku papiery rachunkowe przyprowadził, wypisy główne, i kopie do rachunku ściągające się, oraz opłaty stęplowe.

(535.)

Art. 35. Jeżeli z złożonego w tym sposobie rachunku i z domieszczoney na końcu iego rekapitulacyi bilansu okaże się że przychód przewyższa wydatek, w tym przypadku na sam przód Sąd Ziazdowy (co iednak dalszemu rozpoznaniu rachunku nieprzeszkodzi) wyda i ogłosi wyrok obowiązujący zdającego rachunek do zapłacenia natychmiast przewyższaiący ilości przychodu na rzecz strony tenże odbieraiący. Wyroku takowego wyciąg przez siebie urzędownie poświadczony, stronie poszukuiący rachunku odda, i nie bę-

dzie już potrzebne wyroku tego stronomi wroczenie. Wyrok takowy żadný nie ulega a; polacy, i exekucya onego bez zwłoki podług poniższych przepisow, przedsięwzięta by dż może,

(536. 538.)

Art. 36. Daléy Sad Ziazdowy złożony rachunek wraz z dokumentami tenże usprawiedliwiającemi odda za kwitem i komunikować będzie stronie poszukującý rachunku z obowiązkiem zwrócenia go pod karami pieniężnemi, a nawet pod aresztem osobistym, a to końcem zadyktowania do protokółu naprzeciw niemu odpowiedzi swéy, monitów i zarz. tów. Tym zaś celem dozwoli iéy na przygotowanie się potrzebnego czasu naymniéy dni trzech. Następnie odbierze zadyktowaną do protokółu odpowiedź i zarzuty, a razem i dowody oneż wspierające. Będzie mu wolno także przyiąć do protokółu od strony rachunek zdaiącý replikę, i od strony tenże odbierającý duplikę.

(536.)

Art. 37. Jeżeli będzie kilka osób odbierających rachunek, czyli to jeden i tenże sam interest czyli też różne interesta mających; podobnież także, jeżeli wchodzić będą do rachunku wierzyciele jako interwenienci, tedy wszystkim komunikowany będzie rachunek tenże z dokumentami tak iak jest w art. 36. powiedziano, a to dla przejrzenia i zrobienia odpowiedzi, monitów i zarzutów. Mianować jednak będą, to jest tak odbierający rachunek (jeśli ich będzie kilku) iako też i wierzyciele (jeśli ich równie będzie kilku), jedną z pomiędzy siebie osobę, któręby rachunek z dokumentami za kwitem był komunikowany, i któraby w imieniu wszystkich odpowiedź i zarzuty do protokółu wnosila.

(529.)

Art. 38. Gdyby się jednak na tę jedną osobę nie zg. dzilo, natenczas Sad Ziazdowy jedną osobę z odbierających rachunek i jedną z wierzycieli interwenientów do wniesienia w imieniu wszystkich odpowiedzi i zarzutów na przeciw rachunkowi, postanowi i tym postanowioną osobą rachunek z dokumentami komunikowany będzie.

(529.)

Art. 39. Wolno jest i odbierającym rachunek i wierzycielom dopiero wymienionym, stawać osobiscie lub przez swoich obrońców, których iednakże specjalnemi plenipotencjami opatrzyć powinni.

Przy likwidacyi atoli kosztów processu rachunkowego, nadgrody większey iak tylko wszyscy dla iednego obrońcy rachować nie będą mogli.

Art. 40. Zostawia się do woli zdającego rachunek pozwolić na to; aby stronie przeciwnéy oryginalny rachunek z załączonemi dokumentami oryginalnemi komunikowany był. Gdyby zaś na to nie zezwalał, tedy kopią rachunku z kopiami dokumentów wygotować i stronie przeciwnéy zakomunikować będzie winien, z zastrzeżeniem wolności przyrzeczenia w każdym czasie złożonych oryginałów

Art. 41. Jeżeliby, czyli to zdający rachunek na usprawiedliwienie tegoż, czyli też robiący przeciwko niemu zarzuty na odparcie takowegoż, powoływali się na inkwizycyę z świadków, to Sąd Zjazdowy sposobem w kodexie postępowania sądowego w tytule *o inkwizycyach* opisanym, wyprowadzić będzie mocen.

Art. 42. Jeżeliby równie okoliczności z processem rachunkowym połączone wymagały dowodu przez przysięgę, dowód takowy stronie każdéy wnosić i Sądowi Zjazdowemu takowego dopuszczać będzie wolno.

Art. 43. Wolno będzie Sądowi Zjazdowemu wyznaczony termin Zjazdu na żądanie iednéy lub drugiéy strony, z słusznych iednak powodów, odroczyć, i nowy termin oznaczyć. Odroczenie takowe w protokule zapisane przez Sąd i stawiające strony podpisane być ma, i nie będzie już potrzebne, ani wręczenie odraczającej rezolucyi, ani wezwanie stron na nowy termin.

(539.)

Art. 44. Po zakończonym zupełnie protokule i odebranych do protokulu odpowiedziach i zarzutach, dowodach i odwodach, Sąd Zjazdowy mo-

cen będzie przed wydaniem wyroku stanowczego strony wezwać do pojednania (jeżeli podług prawa wszystkie strony do processu rachunkowego wchodzące, iednać się zdolnemi będą) które pojednanie gdyby nastąpiło, tedy Sąd Zjazdowy zawartą ugodę do protokółu zapisze i na tem dzieło swoje ukonczy, a ugodą takową mieć będzie ważność prawomocnego wyroku.

(540. 541.)

Art. 45. Jeśli zaś pojednanie nie nastąpi, albo jeśli nie wszystkie osoby do rachunkowego sporu wchodzące iednać się zdolnemi będą, Sąd Zjazdowy przystąpi do rozpoznania i roztrzygnięcia rachunku, i nie będzie już potrzebne nowe wprowadzenie sporu na audyencyą Sądu Zjazdowego. A tak Sąd Zjazdowy złożony rachunek oraz odpowiedzi na niego i zarzuty do protokółu wniesione, niemniéy dowody i odwody rozważy, roztrząśnie, i kategorycznie podług pozycyi w rachunku umieszczonych zrezolwunie; błędy, opuszczenia, nierzetelne lub podwoyne w rachunku zapisania zadecyduje, i wyrok stanowczy wyda, i stronom ogłosi.

(540.)

Art. 46. Wyrok ten zawierać w sobie będzie obrachowanie przychodu i wydatków, a jeżeli zaległość iakowa pozostanie, ta dokładnie w wyroku wyrażona być powinna.

(542.)

Art. 47. Jeżeli strona odbierająca rachunek na terminie Zjazdu przez Art. 29. oznaczonym nie stanie, w tym przypadku Sąd Zjazdowy podług dowodów do rachunku załączonych, tenże rozpozna, i pozycyę iego (jeżeli wszakże te usprawiedliwionemi będą) wyrokiem swym potwierdzi; oraz wyrazi zaległość jeżeli tę zdającego rachunek pozostał winien; wreszcie do złożenia zaległości téy do depozytu, lub do wystawienia za nią odpowiadający kaucyi legalnéy, zdającego rachunek Sąd Zjazdowy wyrokiem swym który podobnież iak w Art. 45. powiedziano ogłoszony być powinien, zobowiąże.

Art. 48. Sąd Zjazdowy dzień w którym wyrok iego został ogłoszony

na końcu wyroku zapisze i nie będzie już potrzebne wręczenie tegoż wyroku stronom, które na terminie osobiście lub przez swych pełnomocników albo obrońców stawały.

Wręczenie zapadłego wyroku jest tylko potrzebne tym stronom, które się zaocznie osądzić dopuściły.

Art. 40. Sąd Zjazdowy po zapublikowaniu wyroku; na wszystkich dokumentach przez strony składanych produkt zaświadczy, i takowe (załączony tylko ich do protokołu summaryusz przez siebie i strony podpisany:) każdéj właściwéj stronie zwróci, i za kwitem w protokule podpisanym odda. Sądowy zaś protokół oryginalny, iako też oryginalny wyrok przez siebie wydany, Sądowi Ziemskiemu odeszle, którego urzędowe wyciągi wydawać do Pisarza Sądu Ziemskiego należeć będzie.

Art. 50. Appellacya od wyroku Sądu Zjazdowego w prost iuż do Trybunału Appellacyjnego właściwego zakładaną bydź może, w terminie legalnym który się zaczyna od dnia publikacyi wyroku Sądu Zjazdowego, co do stron osobiście lub przez obrońców stawiających, od dnia zaś wręczenia wyroku co do stron zaocznie osądzonych.

Art. 51. Opozycya przeciw wyrokowi zaocznemu Sądu Zjazdowego będzie wniesioną przez stronę zaocznie osądzoną do Sądu Ziemskiego, która jeżeli usprawiedliwiona, i przyjęta będzie, Sąd Ziemski na nowo Sąd Zjazdowy podług Art. 26. wyznaczy. Lecz na ten przypadek strona opponująca wszystkie koszta processu rachunkowego iakie strony na pierwszym terminie Zjazdu poniosły, zwrócić im w obowiązku zostanie.

T Y T U Ł VI.

Ó obrachowaniu wydatków i kosztów processu Wyrokiem Sądowym zasądzonych i na przyszłość zasądzać się mianych.

Art. 52. W przypadkach tych gdzie dotychczasowemi wyrokami sądowemi wydatki i koszta processu, przysądzone wprawdzie lecz nieustanowione zostały, strony postąpić so-

bie powinny podług przepisów powyższego *Tytułu III. o obrachowaniu szkód i straconych korzyści.*

(543.)

Art. 53. We wszystkich odtąd sprawach do któregokolwiek Sądu lub Trybunału przychodzących, strony i ich obrońcy obowiązani są w ostatniem piśmie obrończem i to przed wyrokiem zapaść mającym, podać sądowi likwidacją na piśmie pretendowanych do powrócenia wydatków, i kosztów processu.

Art. 54. Likwidacye takowe zawierać mają dwie rubryki rachunkowe: *w pierwszej*, strona likwidująca koszta powinna zapisać ilość przez siebie pretendowaną; *druga* rubryka powinna być zostawiona próżna, w której Sąd przyznane lub zmoderowane ilości kosztów zapisze, i prezydujący w Sądzie na téj likwidacyi ilość takową przyznaną, która w wyroku przysądzona być ma, podpisze.

Art. 55. Każda pozycja wydatku i kosztu processowego, osobno i szczegółowo wyrażona być ma; ogólne kosztów i wydatków podanie miejsca mieć nie może, i uważane tak będzie, iak gdyby likwidacya ich podana nie była.

Art. 56. Ktokolwiek likwidacyi takowey w sposobie iak się wyżej powiedziało nie poda, ten po zapadłym wyroku o wynadgodzenie wydatków i kosztów processu, upominać się nie może; i koszta takowe choćby się należały, uważać się będą za nieżądane i przepadłe. Obrońca zaniedbujący likwidować takowe koszta, zwrócić ie stronie powinien będzie.

Art. 57. Koszta i wydatki processowe, w tenczas tylko wyrokiem pierwszey instancyi przysądzone być mogą stronie, gdy ta (czyli to będąc powodem czyli pozwanym) pozyska wyrok we wszystkim zgodny do swojej konkluzyi w pozwie umieszczoney. Inaczej koszta te będą wzajemnie kompensowanemi, i każda strona wyłożone przez siebie wydatki i koszta sama ponosić będzie.

Art. 58. W przypadkach tych gdzie wydatki i koszta processowe

z przyczyny niepodanéj ich likwidacyi przysądzonemi nie będą, Sąd wyrokujący przyczynę tę nieprzysądzenia ich wyrazi.

Art. 59. Toż samo wszystko zachowaném będzie przez Sądy Zjazdowe, gdy przez ich wyroki lub dzieła wykucyjne spory stron stanowczo decydowane i załatwiane będą.

Art. 60. W sądach wyższéj instancyi iako w Trybunałach Appellacyjnych i w Trybunale Najwyższym, w ten czas tylko koszta przysądzonemi bydz mogą, gdy wyrokiem tychże Trybunałów wyrok niższéj instancyi zaapelowany, całkowicie i bez żadnéj zmiany potwierdzony zostanie. Inaczej kompensacyi wzajemnéj ulegają.

Art. 61. Jeżeli wyrokiem wyższéj instancyi, wyrok niższéj instancyi uchylony, lub zmieniony będzie, koszta w obydwóch instancyach przez strony poniesione, wzajemnie kompensowanemi będą.

Art. 62. Każda szczegółowa pozycya wydatków, dowiedziona bydz powinna: dla tego na każdą wypłatę wydatku i kosztu processowego (do iakich prawo upoważnia) kwit albo na akcie Sadowym albo też osobno dany, strona złożyć powinna. Koszta stęplowe z złożonych aktów wyrachowane bydz mogą i kwity na nie potrzebnemi nie będą.

Wszyscy urzędnicy i officjaliści kwity na opłaty im podług przepisow prawa należące się, stronom wydawać bez stępla są obowiązani. Sąd atoli słuszność tychże opłat rozważy, szlusznie tylko należące się przyzna, a gdy ta przez urzędnika lub officjalistę nad przepis wzięta była, zwrot tej nad miarę wymożonéj opłaty, stronie od urzędnika lub officjalisty zastrzeże. Za co nawet przestępujący przepis prawa urzędnik lub officjalista, drogą karności do odpowiedzialności z urzędu pociągnionym bydz powinien. Koszta podróży strony w processie końcem zrobienia z obrońcą narady, raz tylko w likwidacyi przyiętemi w każdym Sądzie bydz mogą, te rachować się będą od miejsca zamieszkania strony, do miejsca w którym Sąd exystuje. Koszta takowe podróży w likwidacyi powtarzane, i

przysądzone być mogą w ten czas, gdy do osobistego stawienia się w Sądzie n. p. dla wykonania przysięgi wyrokiem nakazanej. i t. p. Strona podróż takową odprawićby musiała. Nadgodę obrońcy Sąd ustanowi podług słuszności i roztropności, w miarę pracy jaką poniósł. Nadgrada ta w sprawach większej wagi i obszerniejszej pracy obrońcy wymagających, nigdy w większej kwocie nad zł. polsk. 180. w likwidacyi przyznanej być nie może.

(544.)

Art. 63. W likwidowaniu i przyznawaniu ilości wydatków i kosztów proces-u, strony i Sądy do osobnych urzędzeń Administracyi Sądowej już exystujących i późniéj wydać się miających, stosować się powinny.

Art. 64. Wyroki Sądowe co do punktu przyznanych wydatków i kosztów processowych (jeżeli te summy zł. polsk. 500 przechodzić nie będą) żadnej appellacyi nieulegaia, wyjąwszy te przypadki, gdzie strona razem i w interesie pryncypalnym appellacją do wyższej instancyi zakładać będzie.

Art. 65. W sprawach między małżonkami, między rodzicami i ich dziećmi, między rodzeństwem, oraz krewnymi w linie wstępnéj i zstępnéj (choćby wygrana całkowicie podług art. 57 na jedną stronę nastąpiła) koszta i wydatki processowe w całości lub w części kompensowanemi być mogą.

T Y T U Ł VII.

O areszcie na summach lub efektach dłużnika w ręku trzeciego będących.

Art. 66. Areszt u trzeciego w dwójakim przypadku ma miejsce, to jest: *najprzód*, kiedy wierzyciel żąda dozwolenia aresztu, na summie lub efektach swego Dłużnika w ręku trzeciego będących, na satysfakcyą swego długu; *powtóre*, kiedy kto żąda wydania zakazu do trzeciéj osoby, aby nie wydawała summ lub efektów cudzych, których on własności poszukiwać chce.

(557.)

Art. 67. Na mocy tylko wyroku sądowego, albo dokumentu urzędowego lub prywatnego, wolno iest wierzycielowi żądać od Sądu dozwoleń aresztu, na summy lub efekta swego dłużnika, znajdujące się w ręku trzeciego, albo też żądać dania zakazu aby te wydanemi niebyły.

Art. 68. Kto niema ani wyroku sądowego, ani dokumentu na piśmie, nie iest mu wolno aresztu na summy lub efekta do mniemanego swego dłużnika należące, i w ręku trzeciego będące żądać.

Art. 69. Tym wszakże tylko wierzycielom, którym podług kodexu cywilnego na ruchomościach prawo przywileju służy, wolno iest o areszt na summy lub efekta swego dłużnika, w ręku trzeciego będące, prosić, choćby żadnego wyroku sądowego, ani dokumentu na piśmie nie mieli.

Art. 70. Zaden Sędzia Ziazdowy exekwuiący, sam nie iest moien na prywatne strony żądanie zakładać areszt na summy lub efekta w ręku trzeciego będące. Czynności takowe należą do samego Sądu pierwszej Instancyi.

(559.)

Art. 71. Strona chcąca założyć areszt u trzeciego, wniesie o to do sądu Ziemskiego właściwego z rejestru exekucyjnego, sposobem illacyi prosta notę. Jeżeli posiada wyrok lub dokument pretensyą ię dowodzący, takowy w oryginale do noty przyłączy, ilość, i zasady pretensyi, lub dług swego wymieni. Jeżeli zaś z względu na art. 69. dokumentu niema, tedy ilość długu, i iego naturę wyrazi. Wymieni oraz imie, przewisko, i zamieszkanie tak dłużnika, iako też i téy osoby trzeciév, do którę dozwoleń aresztu żądać będzie. W yrazi także przedmiot aresztować się miany. Wreszcie ustanowi dla siebie zamieszkanie do tego interessu w okręgu tego Sądu Ziemskiego, od którego dozwoleń aresztu żądać będzie. Nakoniec domieści konkluzyą aby Sąd żadanego aresztu dozwoił.

Art. 72. Żądaiący od Sądu dozwoleń aresztu na summy lub efekt swego dłużnika w ręku trzeciego znajdujące się w celu zabezpieczenia się

bie, będzie mógł o podanęj podług art. 71. do Sądu Ziemskiego nocie przy wręczeniu iéy kopii, osobie téżże trzeciéy w tenże sam dzień, kiedy nota taż wniesiona będzie, lub późniéy donieść.

Doniesienie to pociągać za sobą będzie ten skutek: iż osoba taż trzecia arestowanego przedmiotu nie będzie mogła dłużnikowi wydawać dopóty, dopóki Sąd noty przez arestującego podanęj przez rezolucyą swoją podług poniższego art. 75. nierozwiąże.

(561.)

Art. 73. Jeżeli arest żądany będzie do urzędników publicznych kasami lub pieniędzmi publicznemi zawiadujących, strona żądanie arestwu wnosząca, wymieni w nocie imiennie osobę, która zwierzchni dozór nad kasą utrzymuje.

Art. 74. Jeżeli arest żądany będzie przez stronę nie osobiście ale przez pełnomocnika, lub obrońcę stawiającą, ten obowiązany jest złożyć plenipotencyą specjalną do takowego żądania, sobie przez stronę daną.

(559.)

Art. 75. Z noty przez stronę arestwu żądającą, podług art. wniesionéy (której wręczenie ani dłużnikowi ani osobie trzeciéy nie jest potrzebne) Sąd Ziemski po przekonaniu się o słusznych powodach żądania, wyda rezolucyą pozwalającą proszonemu arestwu z nakazem do osoby trzeciéy, u której arestowany jest przedmiot aby go niewydawała dopóty dopóki arestujący dopuszczonego arestwu nieusprawiedliwi. Jeżeli pretensya z powodu której dozwole nie arestwu żądane będzie, nie jest ezystą, ocenić ją na pieniądze tymczasowo będzie mógł. Może wszakże Sąd żadanego nie dozwolić arestwu, gdy o słuszności żądania nie przeswiadczy się.

(563.)

Art. 76. Rezolucyą Sądową dozwalającą arestwu, strona żądająca onegoż, tak swemu dłużnikowi jako też i téy osobie trzeciéy, u której arest dozwolony został, w ciągu nastaléy dni 30. rachując od daty po-

wyższéy rezolucyi, w kopii doręczy, a razem ich obydwóch sposobem w innych sprawach zwyczajnym, do rozprawy o ważność aresztu, i końcem usprawiedliwienia tegoż, zapozwać iest obowiązana. Rozprawa takowa z rejestru exekucyjnego sądzona będzie.

(565.)

Art. 77. Gdyby aresztuiący w terminie powyższym nie wręczył dłużnikowi i osobie téyże trzeciéy powyższéy rezolucyi Sądowéy, i nie zapozwał ich o ważność aresztu; a nadto, gdyby z takowego zapozwu wydanego w ciągu naydaléy dni ośmiu po wydanym pozwie, wpisu nie zrobił, i sprawy z niego do Sądu niewprowadził, takowy areszt poczytany będzie za nieważny, i sam przez się upadnie.

(566)

Art. 78. W sporach niniejszym tytułem obiętych, zapożywanie do Sędziego Pokoju, końcem pojednania się nie będzie potrzebnem.

(567.)

Art. 79. Tak pociąganie o ważność aresztu, iako téż i domaganie się aby tenże areszt był zniesionym (czego żądać dłużnikowi w każdym czasie iest wolno), wnoszone będą przed ten Sąd Ziemski, który aresztu dozwolił.

(573.)

Art. 80. Dłużnik i osoba trzecia u którój areszt dozwolony został, do Sądu zapozwani, podadzą zwykłym w innych sprawach trybem z strony swéy odpowiedź czyli obronę: *pierwszy* co do należności długu wierzycielowi aresztuiącemu winnego, *drugi* co do oświadczenia się w Sądzie, względem aresztowanego u niego przedmiotu. Odpowiedź przez osobę trzecią, u którój areszt założony został, wniesiona, zawierać w sobie będzie, naturę przedmiotu, lub długu aresztowanego i jego ilość, wypłaty z niego uskutecznione jeżeli iakie nastąpiły, akt albo powody zniesienia długu jeżeli taż osoba trzecia przestała być winną, nakoniec zaszłe do niéy od innych wierzycieli areszta iесли te nastąpiły. Dowody popierające

tę osoby trzeciéy odpowiedź czyli obro-
nę, będą do niéy przyłączone.

(569.)

Art. 81. Urzędnicy publiczni o któ-
rych się mówiło w art. 73. przy odpo-
wiedzi z swéy strony podanéy załączyć
tylko mogą zaświadczenie przez siebie
wydane, i stwierdzające czyli się co
należy dłużnikowi, i wymieniające sum-
mę iczeli jest czysta.

(575.)

Art. 82 Gdyby w ciągu processu tego
inny ieszcze nowy iaki wierzyciel chciał
zakładać areszt na przedmiocie iuż are-
sztowanym, tedy sposobem interwencyi
do processu tego przychodzić mu wol-
no będzie.

Art. 83. Jeżeliby osoba trzecia
u którój areszt założony został w odpo-
wiedzi przez siebie podanéy oświadczy-
ła, iż nieexystuje iuż u niego przedmiot
aresztowany, a byłyby pozory wnio-
skowi iego przeciwne, natenczas, Sądowi
wolno będzie w braku innych do-
wodów osobie téyże trzeciéy, wyzna-
czyć przysięgę z urzędu podług przepi-
su kodexu cywilnego.

(577.)

Art. 84. Gdyby osoba taż trzecia w
odpowiedzi swoiéy wyraźnego niezro-
biła oświadczenia, względem exystują-
cego u niéy zaaresztowanego przedmio-
tu, uważana będzie za przyznającą exy-
stencyą onegoż. Gdyby zaś w Sądzie
nie tawiła się, na ten przypadek postą-
piono będzie naprzeciw niéy podług
przepisów kodexu postępowania Sąd-
owego, o *wyrokach zaocznych*.

Art. 85. Po ukończonych pszez stro-
ny pismach obrończych, Sąd wyda wy-
rok albo uznaiący areszt za usprawie-
dliwiony, albo też za nieważny.

Art. 86. W przypadku tym, gdzie
areszt założony był na summy lub effe-
kta u trzeciego będące z powodu tego
iż aresztujący własności ich na rzecz
swoją poszukiwać chce, Sąd wyda wy-
rok przysadzający własność tychże are-
sztującemu, icśli areszt za usprawiedli-
wiony uznany będzie.

Art. 87. W przypadku zaś tym,
gdzie areszt założony był przez wierzy-

ciela na summy lub effekta u trzeciéy osoby będące, do iego dłużnika należące na satysfakcją iego długu, natenczas jeżeli arestowany przedmiot exystować w ręku trzeciego będzie, i jeżeli arest za usprawiedliwiony uznany zostanie, jeżeli przytem żaden z inszych wierzycieli arestu nie założył, Sąd jednym i tymże samym wyrokiem uznawszy dłużnika byż wierzycielowi arestuiącemu winnym, uzna razem osobę trzecią u której arest był założony byż prostym arestuiącego dłużnikiem, i przyśądzi mu na satysfakcją iego długu przedmiot arestowany w ilości długowi wierzyciela wyrównywaiącáy, i uiszczenie mu wypłaty przez osobę trzecią, u której arest założony był, nakaże. Wszelako co do sposobu wypłaty, Sąd stosować się będzie do warunków, iakie w obligacyi dłużnikowi przez tę osobę trzecią danéy, zawarte będą.

Art. 88. Jeżeli zaś inni także wierzyciele dłużnika, założyli z strony swoiéy aresta, albo jeżeli przychodzili z interwencją, natenczas Sąd nakaże rozdzielenie przedmiotu arestowanego podług przepisów poniższego Tytułu XI. *o rozdzieleniu proporcjonalném.*

(578. 579.)

Art. 89. Jeżeli arest tyczyć się będzie rzeczy ruchomych, tedy osoba trzecia u której arest założony był, winna iest w odpowiedzi swéy dołączyć specyfikacją tychże ruchomości.

Sąd zaś po uznaniu arestu za usprawiedliwiony, nakaże tym samym wyrokiem sprzedaż i rozdzielenie wartości sprzedanych tychże ruchomości: tym końcem, równie i na przypadek artykułem poprzednim objęty, delegować będzie imiennie Sędzięgo Ziazdowego exekwuiącego.

Sprzedaż ta ruchomości i podział zebranych pieniędzy dopełnione będą podług przepisu tytułów poniższych VIII. i XIgo

Art. 90. Gdyby się pokazało że u trzeciéy osoby nieexystuje arestowany przedmiot, natenczas sąd niebędzie się wdawał w rozpoznanie i zasądzenie długu, który dłużnik wierzycielowi arestuiącemu winien, i wktórym wierzy-

ciel areszt założył. Spór o niego należność do oddzielnéj już drogi prawa należeć będzie.

Art. 91. W każdym przypadku gdy areszt założony uznany będzie za nie usprawiedliwiony, to jest: gdy aresztujący nie dowiedzie należności swego długu na którego satysfakcją dozwoleń założenia aresztu pozyskał, aresztujący skazany będzie na karę na rzecz dłużnika którego przedmiot aresztował, a to za obelgę aresztém wyrządzoną. Kara ta mniejsza nad zł. 20. większa nad zł. 500. nie będzie. Oprócz tego skazanym będzie na koszt procesu i na wynagrodzenie szkód i straconych korzyści przez założony areszt zrzadzonych. Osoby które z powodu ubóstwa na karę pieniężną karanemi bydźby nie mogły, ukaranemi bydź mogą aresztém osobistym, który wszelako dni ośmiu przenosić nie będzie.

Art. 92. W żadnym przypadku osoba trzecia u której areszt założony został wydatków i kosztów procesu ponosić nie może. Wszystkie takowe koszty, i te które aresztującemu się należą, i te które też trzecia osoba mogła ponieść, dłużnik ponosić będzie, jeżeli areszt za usprawiedliwiony uznany został.

(580.)

Art. 93. Pensye które się urzędnikom od Rządu należą, nie mogą bydź aresztowanemi w większój ilości iak tylko w połowie.

(581.)

Art. 94. Będą wolne od wszelkiego aresztu:

Nayprzód: rzeczy które prawo za wolne od zaięcia w drodze exekucyi uznaje.

Powtóre: alimanta temczasowe od Sądu ustanowione.

Potrzenie: summy i przedmioty wolnéj dyspozycyi podległe, które osoba testament czyniąca lub darująca od wszelkiego aresztu wyłączyła.

Poczwarde: wszelkie summy i pensye na alimanta przeznaczone, chociażby w testamencie lub w akcie darowizny od aresztu wyłączone nie były.

Art. 95. Prowizye od summ kapitałnych pobierane, pod tytuł alimentów pociągnięniemi bydź nie mogą.

Za aliment to tylko uważaném będzie, co na utrzymanie życia osobie tenże aliment pobierającej przeznaczoném iest.

(582.)

Art. 96. Alimenta wszelako tymczasowe w artykule 94. wymienione, będą mogły bydź areztowanemi z powodu alimentów, które osoba alimentatymczasowe pobierająca, drugiej osobie dawać winna będzie.

Summy także i przedmioty wolnej dyspozycji podległe, oraz summy i pensye na alimenta przeznaczone, w artykule tymże 94. powyższym wymienione, areztowanemi bydź mogą przez takowych wierzycieli, których wierzytelności już po akcie darowizny lub po zeznaniu testamentu albo zapisu wynikły.

W iakiéy jednak części arezt takowy dozwolony bydź może, Sąd dozwalaający takowego areztu oznaczy.

T Y T U Ł VIII.

O zaięciu ruchomości do dłużnika należących i ich sprzedaży.

(583.)

Art. 97. Wierzyciel przedsiębiorający exekucją na ruchomościach, winien iest dłużnika osobiście lub w jego zamieszkanu wezwać do zapłacenia winnego sobie długu, i przy tém wezwaniu doręczyć mu rezolucją Sądu podług art. 2. Tyt. 1go Sędziowego Zjazdowego do exekucyi upoważniającą. Wręczenie to albo przed rozpoczęciem exekucyi, albo też w dniu iey rozpoczęcia nastąpić powinno.

(584.)

Art. 98. Jeżeli wierzyciel nie mieszka w obrębie Sądu Ziemskiego w którym exekucya ma się odbywać, tedy obierze sobie w nim zamieszkanie na cały czas popieraney exekucyi, a dłużnik będzie mógł w tém zamieszkanu uskutecznić mu wszelkie późniejszy

sze wręczania; a nawet oświadczenie zapłacenia mu długu: będzie mógł także wręczać mu pozwy z odwołania się do wyższych instancji. O obraném tém zamięszkaniu wierzyciel w wezwaniu przez artykuł powyższy nakazaném, dłużnikowi doniesie.

(585. 586.)

Art. 99. Sędzia Zjazdowy do exekucyi upoważniony, przystąpi do zaięcia ruchomości i protokół przedsięweźmie. Strona exekucją popierająca, albo sama osobiście, albo przez swego specjalnie umocowanego pełnomocnika, exekucyi przytomną bydź powinna.

(587.)

Art. 100. Jeśliby drzwi gdzie ruchomości znajdują się były zamknięte, i otworzenie ich wzbronione było, tedy Sędzia Zjazdowy exekwujący postawi dozorcę przy drzwiach, a tymczasem wezwie właściwego burmistrza lub wóytę, albo sędziego Policji, w którego przytomności otworenie drzwi nastąpi, a nawet drzwi od zamykających się mebli. Wezwany urzędnik w protokule przez exekwującego Sędziego Zjazdowego przedsięwziętym, wezwanie siebie i swoją przytomność podpisem swym poświadczy.

(588.)

Art. 101. Protokół exekwującego Sędziego Zjazdowego zawierać będzie opis szczegółowy zaiętych przedmiotów. Towary jeżeli będą zaięte, powinny bydź odważone lub odmierzone podług ich gatunku.

(589.)

Art. 102. Złote i srebrne naczynia będą odważone podług sztuk i próby.

(590.)

Art. 103. Jeśli przy zaięciu znajdą się gotowe pieniądze, powinny bydź odliczone z wymienieniem ich gatunku. Sędzia Zjazdowy exekwujący złoży je do depozytu, albo w tém miejscu na które wierzyciel exekwujący, dłużnik, i osoby te które przychodzić będą z arestami, umowią się.

(591.)

Art. 104. Gdyby dłużnik przy wykucy był nieprzytomny, a pomiędzy zajętemi ruchomościami znajdowały się jakie papiery, te Sędzia Zjazdowy wykwiący zapieczętuje, i do przyłożenia drugiej pieczęci urzędnika wyż w art. 100 wymienionego wezwie. Który wezwanie siebie, i swoją przytomność tak w protokóle Sędziego Zjazdowego wykwiącego, iako też na kopercie opieczętowanych papierów podpisem swym poświadczy.

(592.)

Art. 105. Nie będą mogły być zajmowanemi następujące ruchomości:

1. Przedmioty które prawo dla ich przeznaczenia za nieruchome uznaje, iako to: inwentarze żyjące gruntowe, sprzęty i naczynia rolnicze, garce browarne, i t. p.
2. Pościel potrzebna dłużnikowi i będącym przy nim dzieciom, również także suknie i odzież którą mają do użycia swego przysposobione.
3. Książki tyczące się stanu, i powołania dłużnika, do wartości zł. polsk. 300. wybrać się przez niego mogące.
4. Machiny i instrumenta tyczące się także stanu i powołania dłużnika, oraz służące do uczenia i wykonywania umiejętności i sztuk, które sobie dłużnik wybrać może do wartości podobneyże 300. zł. polsk.
5. Rzeczy osób wojskowych do ich stanu, stopnia i wyprawy służące.
6. Narzędzia rzemieślników, do ich osobistego użycia koniecznie potrzebne.
7. Przedmioty w domowej spiżarni znajdujące się i do potrzeb życia dłużnika i jego rodziny służące.
8. Dwie krowy lub 3. owce, albo dwie kozy podług wolnego wyboru dłużnika, oraz pasza dla nich przysposobiona, w proporcya powyższej liczby na 3. miesiące potrzebna.

(593.)

Art. 106. Przedmioty w poprzedzającym artykule wymienione, za żaden w ogóle dług (nawet za należności Rządowe) zajętemi być nie mogą.

(599.)

Art. 107. Protokół zajętych ruchomości spisany będzie na miejscu, gdzie się te znajdować będą.

(600.)

Art. 108. Ci którzyby tajemnie sobie przywłaszczyli ruchomości dłużnika, pociągani będą stosownie do kodeksu kryminalnego.

(607.)

Art. 109. Żadne odwoływanie się ze strony dłużnika, lub opór jego nie będą mogły wstrzymać zajęcia ruchomości. Na przypadek uporczywego dłużnika oporu przy zajęciu ruchomości, Sędzia Zjazdowy exekwujący uda się drogą zwyczajną o dodanie sobie pomocy wojskowej. Spory wszystkie przy zajęciu ruchomości zachodzić mogące, będą wnoszone i rozstrzygane w Sądzie Ziemskim, podług tytułu poniższego XVI. *O sposobie szypkiego zadecydowania.*

(608.)

Art. 110. Gdyby się kto inny podawał za właściciela przedmiotów zajętych lub ich części, zadyktuje do protokołu Sędziego Zjazdowego exekwującego areszt, przeciw ich zajęciu i sprzedaży.

Aresztujący powie o to w dni 8. exekwującego wierzyciela i dłużnika do Sądu Ziemskiego, z wyrażeniem zasad aresztu i dowodów własności, spór ten będzie rozstrzygał Sąd Ziemski do exekucyi upoważniający, podług tytułu XVI. poniższego wyż już cytowanego.

Jeżeli aresztujący przegra, skazany będzie, gdyby tego potrzeba wypadła, na wynadgródenie szkód i straconych korzyści, czyli to exekwującemu wierzycielowi, czyli też dłużnikowi.

(609.)

Art. 111. Inni wierzyciele dłużnika, którego ruchomości będą zajęte, będą mogli co do należytości swoich zakładać areszt aż do czasu sprzedaży ruchomości. Te zadyktują do protokołu Sędziego Zjazdowego exekwującego z wymienieniem powodów i ilości pretendowanego długu. Przy zadyktowaniu takowego aresztu, każdy

wierzyciel obierze sobie zamieszkanie w obrębie Sądu Ziemskiego właściwego, gdzie zajęcie będzie uskutecznione, jeśli tam nie jest zamieszkały. Areszta te wierzycieli będą tylko mieć skutek co do pieniędzy zebrać się mających z sprzedaży ruchomości.

(610.)

Art. 112. Wierzyciel aresztujący będzie mógł tylko pozwać dłużnika do Sądu Ziemskiego, końcem uzyskania przeciw niemu wyroku co do swego długu. Nie będzie zaś mógł być pozywany z powodu założonego aresztu. Sposób rozpoznania i roztrzymania aresztów przez wierzycieli założonych, opisany będzie w tytule XI. *O rozdzieleniu proporcjonalném.*

(611.)

Art. 113. Nie będzie wolno sędziemu Ziazdowemu exekwującemu ruchomości zajmować, gdyby przystępując do zajmowania ich zastał je już przez innego Sędziego Ziazdowego exekwującego wprzód zajęte, i ustanowionego ich dozorcę. Przystąpi tylko do przejrzenia zajętych już ruchomości podług protokołu poprzednio sporządzonego, który dozorca obowiązany mu jest okazać. Spisze protokołu przejrzenia, i zająć tylko będzie mógł ruchomości opuszczone. Zresztą Protokół ten odda Sędziemu Ziazdowemu który poprzedni protokół zajęcia sporządził, z odpisaniem na końcu protokołu wezwania do tegoż pierwszego Sędziego Ziazdowego, aby wszystkie ruchomości razem sprzedał. Sędzia Ziazdowy poprzednio ruchomości zajmujący, protokół takowy do swego wprzód już sporządzonego protokołu załączy, a ten uważany będzie za areszt co do pieniędzy z sprzedaży ruchomości zebrać się mających, na rzecz tego wierzyciela, który późniejsze zajęcie popierał.

(596.)

Art. 114. Po ukończoném zajęciu i spisie ruchomości, Sędzia Ziazdowy exekwujący do ustanowienia ich dozorczy przystąpi. Jeżeli dłużnik poda kogo na dozorcę, będącego w stanie odpowiedzialności i przyjmującego na siebie chętnie i natychmiast ten ob-

wiązek, tedy Sędzia Ziazdowy exekwujący ustanowi go dozorcą.

(597.)

Art. 115. Jeżeli dłużnik niestawi dozorcę będącego w stanie odpowiedzialności, tedy Sędzia Ziazdowy exekwujący sam takowego dozorcę ustanowi.

(598.)

Art. 116. Nie będzie wolno ustanowić dozorcą samego wierzyciela exekucją popierającego, ani jego małżonka, krewnych, i powinowatych, aż do stopnia wnuków braterskich włącznie, ani wierzyciela domowników. Wolno iednak będzie ustanowić dozorcą samego dłużnika, jego małżonka, krewnych i powinowatych, za zezwoleniem ich i wierzyciela exekwującego.

(600.)

Art. 117. Ci którzyby gwałtownym sposobem tamowali ustanowienie dozorcę, będą pociągani stosownie do kodexu kryminalnego.

(603.)

Art. 118. Nie wolno iest dozorcę używać na swój zysk ruchomości zajętych, lub tych komu innemu pożyczać, pod wynadgrózeniem szkód i straconych korzyści, do których zapłacenia będzie mógł być przymuszonym pod aresztem osobistym.

(604.)

Art. 119. Jeżeli iakowe zajęte przedmioty, przyniosły w czasie ustanowionego dozoru zyski iakie lub dochody, dozorca winien będzie zdać z nich rachunek pod aresztem osobistym.

(605.)

Art. 120. Dozorca może żądać uwolnienia siebie od obowiązków dozorczych, w przypadku jeżeli sprzedaż zajętych ruchomości nie nastąpiła w terminie przez Sędziego Ziazdowego exekwującego oznaczonym, choćby nawet sprzedaż ta z przyczyn iakowych wstrzymaną lub odłożoną została. Uda się o to do Sędziego Ziazdowego exekwującego, który na miey-

sce zajętych ruchomości zeydzie; wierzyciela i dłużnika wezwie, ruchomości podług protokołu poprzedniego przeyrzy, nowego ich dozorcę postanowi, zezwolenie na to od wierzyciela exekwuiącego i dłużnika oświadczone do protokołu zapisze i od tego dopiero momentu obowiązki pierwszego dozorczy ustana.

(606.)

Art. 121. Gdyby wierzyciel exekwuiący lub dłużnik zmianie dozorczy sprzeciwiali się, natenczas dozorca żądający uwolnienia, wezwie wierzyciela exekwuiącego i dłużnika przed Sąd Ziemski właściwy miyscu temu, gdzie nastąpiło zajęcie. Tam spór ten podług tytułu XVI poniższego rozwiązany będzie; a jeżeli dozorca uwolniony zostanie, tedy Sąd Ziemski nakaże exekwuiącemu Sędziemu Ziazdowemu, aby nowego dozorcę ustanowił; z nakazem tym wierzyciel exekucyą popierający uda się do Sędziego Ziazdowego exekwuiącego, który ustanowienie nowego dozorczy podług art. 120. skuteczni.

Art. 122. Każdy dozorca protokołu oryginalny ruchomości zajętych podpisze, a jeżeli pisać nieumie, wyrażono to będzie w protokule. Kopia protokołu tego przez Sędziego Ziazdowego exekwuiącego poświadczona, zostawiona i oddana będzie dozorczy.

Art. 123. Po ustanowieniu dozorczy zajętych ruchomości, Sędzia Ziazdowy exekwuiący do oszacowania tychże przystąpi: tym końcem detaxatorów wierzycielowi exekwuiącemu przystawić zleci; którzy taxę każdej oddzielnie zajętej i w spisie wymienionej ruchomości, podług przepisów w tyt. XIV. poniższym wyrażonych postanowią, i do protokołu exekwuiącego Sędziego Ziazdowego zadyktnią; oszacowanie w protokule podpiszą, a gdyby pisać nieumieli, wzmianka o tém zrobiona będzie.

(595.)

Art. 124. Po ukończoném otaxowaniu ruchomości, Sędzia Ziazdowy exekwuiący wyznaczycy termin do ich sprzedaży, i ten w protokule zapisze.

(601.)

Art. 125. Jeżeli miejscu, gdzie zajęcie ruchomości nastąpiło przytomny będzie dłużnik, Sędzia Zjazdowy exekwujący protokół zajęcia tychże ruchomości z ich taxą, i z wyznaczonym terminem do ich sprzedaży, komunikować mu będzie do przeyrzenia i odczytania, i na to od niego podpis odbierze; a gdyby go dać niechciał, lub pisać nie umiał, zrobi o tém w protokole wzmiankę.

(602.)

Art. 126. Jeżeli zaś w miejscu zajęcia dłużnik był nieprzytomny, Sędzia Zjazdowy wygotuje do niego doniesienie o ukończonym protokole zajęcia ruchomości, o nastąpieniem ich otaxowaniu, i o wyznaczonym terminie do ich sprzedaży. Takowe doniesienie z swym podpisem i pieczęcią odda wierzycielowi exekwującemu, który o doręczenie onego dłużnikowi w jego zamieszkanu postara się i zaświadczenie wręczenia do protokołu Sędziego Zjazdowego exekwującego złoży. Doręczenie to dłużnikowi poprzedzić powinno terminu sprzedaży ruchomości najmniey dniami 14.

(618. 619.)

Art. 127. Dalej Sędzia Zjazdowy exekwujący wygotuje obwieszczenie terminu sprzedaży ruchomości, w tylu exemplarzach, ile ich do publikacyi i przyklepienia potrzeba będzie. Te z podpisem swym i pieczęcią odda wierzycielowi exekucyą popierającemu końcem postarania się o ich publikacyą i przyklepienie. Obwieszczenia te oznaymiać będą miejsce, dzień i godzinę sprzedaży, oraz rodzaj ruchomości w ogóle bez wypisywania szczegółów.

(617. 620.)

Art. 128. Publikacya obwieszczeń nastąpi w następującym sposobie:

1. Exemplarz obwieszczenia przyklepiony będzie na drzwiach domu tego, gdzie się ruchomości zajęte znajdują.

2. Exemplarz przyklepiony będzie na drzwiach mieszkania, lub kancellaryi Burmistrza albo Woyta Gminy właściwéj temu miejscu gdzie ruchomości zostają.

3. Exemplarz przyklepiony będzie na drzwiach kancelaryi Sędziego Pokoju właściwego miejsca, gdzie się ruchomości znajdują.

4. Exemplarz przyklepiony będzie na drzwiach kancelaryi Sądu Cywilnego i Policji.

Jeżeli zaś wartość i cena ogólna zajętych ruchomości przenieść będzie sumę 2000 zł. polsk; tedy jeszcze

5. Exemplarz oddany będzie w kancelaryi właściwego Kommissarza obwodowego, który przez okólnik dominia w obwodzie swoim będące, o terminie do licytacji wyznaczonym obwieści; i oprócz tego

6. Exemplarz oddany będzie do kancelaryi właściwéy Kommissyi Woiewódzkiej, która obwieszczenie takowe w drukowanym Dzienniku Woiewódzkim, za opłatą druku przez exekwującego wierzyciela złożoną wnieść nakaza.

Wózny przyklepienie i oddanie tych obwieszczeń na dwa tygodnie przynajmniej przed terminem sprzedaży skuteczni, a zaświadczenie przyklepienia i oddania, oraz exemplarz dziennika drukowanego do protokołu Sędziego Zjazdowego exekwującego złożone być powinny.

(615.)

Art. 129. Zawiadomienie osób arszta zakładających, o terminie sprzedaży ruchomości, nie będzie potrzebne.

(616.)

Art. 130. Sprzedaż ruchomości odprawia się w miejscu tam gdzie efekta zajęte zostały. Gdyby w różnych miejscach znajdowały się, do jednego pryncypalnego zniesione będą. Sędzia Zjazdowy exekwujący przed sprzedażą sporządzi protokół przyrzeczenia ruchomości pod dozór oddanych podług protokołu zajęcia. Protokół przyrzeczenia nie będzie w sobie zawierał żadnego szczegółowego wyrażenia zajętych ruchomości, ale tylko tych którychby brakowało. Sprzedaż w dni świąteczne odbywać się nie będzie mogła. Wolno będzie ruchomości zajęte, czyli to w całości czyli w części, i na inném nawet korzystniejszym miejscu bez nowych obwieszczeń sprzedać, gdy tego

ekwuiący wierzyciel, i dłużnik, oraz arezsta zakładające osoby, zechcą i na to pozwolą.

(621.)

Art. 131. Niebędzie wolno naczyń złotych i srebrnych, pierścieni i kleynotów sprzedawać za niższą cenę, iak będą przez detaxatorów oszacowane. Inne wszystkie ruchomości mogą bydź niżey o $\frac{1}{4}$ część ceny detaxacyinéy sprzedawane, ieśli nikt wprzód podług ceny detaxacyinéy licytować takowych nie zechce. Od której to zniżoney ceny licytacya zaczynać się może.

Art. 132. Gdyby zajęte ruchomości za zniżoną o $\frac{1}{4}$ część ceny detaxacyinéy sprzedane bydź nie mogły, natenczas wierzycielowi ekwuiącemu wolno będzie przedsięwziąć inny rodzaj ekzekucyi, a ruchomości zajęte zwrócone będą dłużnikowi.

(625.)

Art. 133. Sędzia Ziazdowy ekwuiący zapisze do protokołu imiona i przewiska wszystkich tych osób którym ruchomości sprzedane będą. Każda ruchomość oddzielnie, i podług porządku w protokule znaydującego się, przez woźnego z iey ceną detaxacyiną przywołana, nie wprzód aż za potrójnym dopiero ceny kupna przez każdego licytującego ofiarowaney ogłoszeniem, sprzedaną bydź może. Między iednym, a drugim wywołaniem ofiarowaney ceny, pauza iedney naymniéy minuty wytrzymaana bydź powinna. Sędzia Ziazdowy ekwuiący niebędzie mógł wymagać od kupujących większey summy nad wylicytowaną, pod karą przepisaną nadzierstwa.

Art 134. Ruchomości zajętych, ani Sędziem Ziazdowemu ekwuiącemu który ie zajmował, ani detaxatorom którzy ie taxowali nie wolno iest kupować. Nie wolno im nawet będzie, ani przez podstawione trzecie osoby tychże licytować, ani późniéy takowych nabywać.

(624.)

Art. 135. Ofiarujący naywiększą summę za podaną do sprzedaży ruchomość, zapłaci ią w gotowych pieniądzach, i uzyska kupioney rucho-

mości przybicie. Gdyby niezapłacił, ruchomość będzie natychmiast i bez zwłoki na nowo sprzedaną, na stratę téj osoby, której wprzód przybitą była, gdyby za niższą cenę kupioną być miała.

(622.)

Art. 136. Gdy wartość zajętych ruchomości przewyższać będzie sumę długu exekwującego wierzyciela, dla którego nastąpiło zajęcie; i gdy żadnych innych wierzycieli areszta zakładających nie będzie, przystąpi się tylko do sprzedaży ruchomości wystarczających na dług exekwującego wierzyciela, i na koszt zajęcia i sprzedaży. Jeżeli zaś będą inni także wierzyciele areszta zakładający, tedy sprzedaż odbywać się będzie aż do ilości także wyrównywaiący ich wierzitelnościom.

(623.)

Art. 137. Sędzia Zjazdowy exekwujący zapisze w protokule sprzedaży przytomność, lub nieobecność exekwowanego dłużnika.

(612.)

Art. 138. Gdyby wierzyciel exekwujący nieuskułecznił sprzedaży ruchomości w pierwszym terminie przez siebie oznaczonym, będzie wolno każdemu wierzycielowi zakładającemu areszt, i mającemu akt urzędowy lub wyrok tyczący się swego długu, bez udawania się już do Sądu Ziemskiego o upoważnienie do exekucyi, w ośm dni naydaléy po upływie terminu domagać się u tegoż samego Sędziego Zjazdowego exekwującego, aby przystąpił do przejrzenia ruchomości z protokulem zajęcia, a potem niezwłocznie do ich sprzedaży. W tym samym terminie ośmiu dni doniesienie o tém domaganiu się wierzyciela aresztuiącego, wręczone będzie dłużnikowi i ustanowionemu ruchomości dozorca. W tym przypadku Sędzia Zjazdowy exekwujący nowy termin sprzedaży w protokule przejrzenia oznaczy, o którym dłużnikowi podług art. 126. doniesiono będzie. Nowego tego terminu obwieszczenia i ich publikacya podług art. 128. na nowo nastąpić, a potem sprzedaż dokonana być powinna.

Art. 139. Gdyby wyznaczony pierwszy termin sprzedaży ruchomości upłynął; i gdyby nawet ani wierzyciele areszta zakładający podług art. 138, z strony swojej sprzedaży nie domagali się, zająć ruchomości i ustanowiony nad nimi dozór ustanie.

Art. 140. Gdyby Sędzia Zjazdowy exekwujący dał z siebie winę spełnienia terminu sprzedaży, obowiązany będzie do powrócenia kosztów, a nawet do wynadgrócenia wierzycielom exekwującemu i areszta zakładającym wszystkich szkód i straconych korzyści.

Art. 141. Po uskutecznionéj sprzedaży ruchomości, jeżeli oprócz exekwującego wierzyciela innych wierzycieli, areszta zakładających żadnych nie będzie, Sędzia Zjazdowy exekwujący, z zebranych pieniędzy za sprzedaż ruchomości nasamprzód koszta eksekucyi przez siebie w protokóle szczegółowo obrachowane i ustanowione, a potem dług exekwującemu wierzycielowi należący się zapłaci, kwit tymczasowy na wypłatę w protokóle zapisze, i od wierzyciela na niego podpis odbierze, a gdyby pisac nie umiał, wzmiankę o tém zrobi.

Art. 142. Jeżeli zaś oprócz exekwującego wierzyciela będą także i inni wierzyciele areszta zakładający, w tym przypadku Sędzia Zjazdowy exekwujący wezwie dłużnika oraz wierzyciela exekwującego i wierzycieli aresztujących, aby się wspólnie względem podziału dobrowolnego zebranych pieniędzy pogodzili: która ugoda jeśli nastąpi, tę do protokólu zapisze, i podług niej wypłatę uskuteczni. Jeśli zaś się nie pogodzą, natenczas Sędzia Zjazdowy exekwujący, zebrane z sprzedaży pieniądze do depozytu złoży, a następnie postąpiono będzie podług osobnych przepisów w tytule XI poniższym o *rozdzieleniu proporcjonalném*, zawartych.

Art. 143. Po ukończeniu całego dzieła eksekucyjnego Sędzia Zjazdowy exekwujący wszystkie protokóły przez siebie sporządzone, a zająćcia, oszacowania i sprzedaży ruchomości tyczące się, w kancelaryi Sądu Ziemskiego złoży, którego to Sądu będzie obowiązkiem roztrząsać, czyli koszta eksekucyjne, o których się w art. 141 mówiło, podług przepisów Tytułu VI. przez Sędziego Zjazdowego exekwującego obrachowane zostały.

T Y T U Ł IX.

O zaięciu prowentów i dochodów z dóbr nieruchomych dłużnika i o ich sądowém wydzierzawieniu na sasysfakcyą wierzyciela.

Art. 144. Ten tylko wierzyciel przedsiębrać może exekucyą na dochodach dóbr nieruchomych dłużnika dziedzicznych, którego dług o iaki exekucyą rozpoczyna, w akta hipoteczne dobrom tymże właściwe jest wpisany.

(Art. proc. Franc. 626.)

Art. 145. Wierzyciel przedsiębiorący exekucyą na dochodach dóbr nieruchomych, winien jest wprzód dłużnika w jego zamieszkanu do zapłacenia należącego się długu wezwać, przy tém wezwaniu doręczyć w kopii rezolucyą Sądu Ziemskiego podług art. 2. Tyt. I. Sędziego Ziazdowego do exekucyi upoważniającą. Wezwanie to na dni najmnięj ośm przed rozpoczęciem zaięcia wręczone być powinno.

Art. 146. Jeśli wierzyciel nie mieszka w okręgu tego Sądu Ziemskiego w którym exekucya ma się odbywać, tedy obierze sobie w nim zamieszkanie na cały czas popieraney exekucyi, a dłużnik będzie mógł w tym zamieszkanu skutecznie mu wszelkie wręczenia, a nawet oświadczenie zapłacenia mu długu. Będzie mógł także wręczać mu pozwy z odwołania się do wyższych instancyi. O obranym tym zamieszkanu wierzyciel w wezwaniu przez art. powyższy nakazanym dłużnikowi domiesie.

Art. 147. Sędzia Ziazdowy exekwuiący ziachawszy, na grunt, gdzie dochody zajmować ma, przedsięweźmie protokół zaięcia tychże dochodów. Strona exekucyą popierająca, albo sama osobiście, albo przez swego specjalnego pełnomocnika, zaięciu przytomną być powinna.

Art. 148. Protokół exekwuiącego Sędziego Ziazdowego, zawierać w sobie będzie opis dokładny czyli inwentarz dóbr i stan onychże, wyszczególnienie wszystkich rzeczy ruchomych podług prawa za nieru-

chomość uważanych i do gruntu przywiązanych, z wyrażeniem ich ilości i gatunku.

Art. 149. Nie będą mogły być przy zajmowaniu dochodów zajmowanemi rzeczy ruchome, które prawo za ruchomości uważa, i o których zaięciu mowiło się już w tytule VIII.

Art. 150. Protokół zaięcia dochodów spisany będzie na miejscu dóbr, których dochody zajmowanemi będą.

Art. 151. Ci którzyby gwałtownym sposobem tamowali zaięcie dochodów, pociąganemi będą stosownie do kodexu kryminalnego. Sędzia zaś Ziazdowy exekwujący drogą zwyczajną uda się o dodanie sobie pomocy woyskowej.

Art. 152. Żadne odwoływanie się z strony dłużnika lub opór jego nie będą mogły wstrzymać zaięcia dochodów. Spory w tym względzie, czyli to z strony dłużnika czyli też innych trzecich osób zachodzące, wnoszone i zadyktowane być mogą do protokołu zaięcia i załączone będą dowody wniesiony spór popierające; odebrana także będzie do protokołu tegoż odpowiedź od strony przeciwnéy. Każda osoba spór przy zaięciu dochodów wnosząca obowiązana jest ustanowić dla siebie zamieszkanie w obrębie tego Sądu Ziemskiego w którym popierane będzie zaięcie. Spory atoli tego rodzaju nie mogą tamować dalszych Sędziego Ziazdowego exekwującego czynności, lecz roztrzygane będą w Sądzie Ziemskim podług tyt. XVI. poniższego o sposobie szypkiego zadecydowania i w sposobie iak się niżej w art. 175 powie.

Art. 153. Inni uprzywilejowani i hipotekowani wierzyciele dłużnika którego dóbr nieruchomych dochody zaięte zostaną, będą mogli co do należności swoich zakładać areszta, te będą mogły być tylko zakładanemi co do bieżących prowizyi od wierzitelności uprzywilejowanych i hipotekowanych, na tych dobrach których dochody zajmowanemi będą. Areszta te zadyktowane będą do protokołu Sędziego Ziazdowego exekwującego, z wymienieniem ilości i zasad pretendowaney należności.

Przy radyktowaniu takowych areztów. każdy wierzyciel obierze sobie zamieszkanie w okręgu Sądu Ziemskiego, gdzie zajęcie dochodów będzie uskutecznione, jeśli tam nie jest zamieszkały. Arezta te wierzycieli będą tylko mieć skutek co do pieniędzy zebrać się mających z wydzierżawienia zajętych dochodów.

Wierzyciela areztującego nie będzie potrzeba pozywać z powodu założonego areztu. Sposób rozpoznania i roztrygania areztów przez wierzycieli założonych, opisany będzie w tytule poniższym XI. o rozdzieleniu proporcjonalnym.

Art. 154. Nie będzie wolno Sędziemu Zjazdowemu exekwującemu dochody dóbr nieruchomych zajmować, gdyby przystępując do zajmowania ich zastał je już przez innego Sędziego Zjazdowego exekwującego na rzecz innego wierzyciela wprzód zajęte. Spisze tylko protokół, w którym wzmiankę zrobi o przedmiocie nastąpiłém zajęciu, i ten Sędziemu Zjazdowemu poprzedni protokół zajęcia sporządzającemu odda, który do swego wprzód już s. orzadzonego protokołu, protokół takowy załączy, a ten uważany będzie za arezt na rzecz wierzyciela późniejszą exekucją popierającego, co do pieniędzy z zajętego dochodu zebrać się mających.

Art. 155. Podobnie także jeżeli by tenże sam Sędzia Zjazdowy exekwujący który zajął już dochody na rzecz jednego exekwującego wierzyciela, otrzymał później upoważnienie od Sądu do zajęcia tychże samych dochodów na rzecz drugiego wierzyciela, w tym przypadku Sędzia Zjazdowy exekwujący, protokołu nowego zajęcia powtarzać nie będzie, lecz późniejsze upoważnienie do pierwszego protokołu zajęcia załączy, a to zastąpi miejsce areztu na rzecz wierzyciela późniejsze zajęcie popierającego.

Art. 156. Po ukończoném zajęciu oraz opisie inwentarza i stanu zajętych dochodów, przystąpi się do oszacowania onychże. Tym końcem Sędzia Zjazdowy exekwujący, wezwie detaxatorów właściwego powiatu i

onym protokół zaięcia przez siebie sporządzony odda.

Art. 157. Wezwani detaxatorowie, stósownie do takowego protokółu zaięcia, a razem podług zwyczajów miejscowych i podług ogólnych prawideł do ustanowienia ceny dochodów dóbr nieruchomych przez rząd postanowić się mianych, po odtrąceniu wszystkich expens i ciężarów gruntowych, czystą roczną ilość dochodów zaiętych wynaydą, cenę i szacunek ich na pieniądze ustanowią, a razem dochodów tychże i wydatków szczegółowe wszystkie pozycye wyjaśnia.

Zresztą protokół oszacowania swego przez siebie sporządzony i podpisany Sędziemu Ziazdowemu exekwującemu oddadzą, który go do swego protokółu zaięcia załączy. Naprzeciw ustanowionéj przez detaxatorów ilości dochodów, żadne odwołanie się miejsca mieć nie będzie.

Art. 158. Następnie Sędzia Ziazdowy exekwujący ilość ustanowionego i oszacowanego podług powyższego artykułu 157 przez detaxatorów dochodu, tak wierzycielowi exekwującemu iako też i dłużnikowi ieśli ten przy exekucyi przytomny będzie ogłosi, i wezwie ich do oświadczenia się, czyli na téj ilości poprzestaią lub nie?

Takowe ich obydwóch lub samego exekwującego wierzyciela (ieśli dłużnik nieprzytomny będzie) oświadczenie się, do protokółu zapisze i podpisy od nich odbierze.

Art. 159. Jeżeli obydwu, lub ieżeli tylko exekwujący wierzyciel w przypadku nieobecności dłużnika na postanowionéj ilości dochodu poprzestać oświadczą się, tedy Sędzia Ziazdowy exekwujący, natychmiast do posiadania tychże dochodów wierzyciela exekwującego wprowadzi, który nie inaczej iak tylko za dzierżawcę uważany będzie.

Art. 160. Protokół takowy przez wierzyciela exekwującego i dłużnika ieśli będzie przytomnym podpisany być powinien, a w przypadku nieobecności dłużnika, Sędzia Ziazdowy exekwujący wygotuie do niego doniesienie o nastąpióńm zaięciu z wy-

mieniem ustanowionéj ilości dochodu rocznego, i z uwiadomieniem iż wierzyciel exekwujący stał się tychże dochodów dzierżawcą.

Doniesienie takowe wierzyciel exekwujący dłużnikowi przy exekucyi nieprzytomnemu, w iego zamiezkaniu przez woźnego w dni 14. po ukończonym protokule Sędziego Ziazdowego exekwującego doręczy.

Art. 161. Oddana przez Sędziego Ziazdowego exekwującego wierzycielowi tym sposobem dzierżawa, trwać będzie aż do zupełnéj iego w długi satysfakcyi, a w tym sposobie przyjmując wierzyciel possessyą dochodów, żadnych pretensyi o niedobór mieć już niebędzie, i nawzajem do żadnéj innéj kalkulacyi, iak tylko według ustanowionéj powyższym sposobem przez detaxatorów ilości dochodu obowiązany być nie może. Same tylko nadzwyczajne podatki i ciężary gruntowe i w protokule detaxatorów niewymienione, zdolnym go uczynią do poszukiwania wynadgrożeń od dłużnika.

Art. 162. Jeżeli zaś wierzyciel exekwujący lub przytomny zaięciu dłużnik, na wynalezionéj przez detaxatorów ilości ustanowionego dochodu niepoprzestać oświadczyli się, natenczas zaięte dochody podług ustanowionéj téżże ilości przez publiczną licytacją wydzierżawionemi być powinny. Nasamprzód więc Sędzia Ziazdowy exekwujący do ustanowienia dozorca zaiętych dochodów przystąpi.

(628.)

Art. 163. Przepisy względem ustanowienia dozorca w tytule VIII. o zaięciu rzeczy ruchomych w art. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. i 122. zawarte, stosują się także i do ustanowić się mającego zaiętych dochodów z dóbr nieruchomych dozoru.

Art. 164. Po ustanowieniu dozorca zaiętych dochodów, wierzyciel exekucją popierający, warunki do licytacyi na wydzierżawienie odbyć się mającý, do protokołu Sędziego Ziazdowego exekwującego zadyktuje i takowe podpisze.

Art. 165. Sędzia Ziazdowy exekwujący dłużnika jeśli będzie exe-

kucyi przytomny do oświadczenia się względem tychże warunków przez wierzyciela podanych wezwie; a jeżeli dłużnik na takowych warunkach poprzestać oświadczy się, podpis od niego na takowe oświadczenie się do protokołu odbierze.

Art. 166. Jeżeli zaś względem podanych przez wierzyciela exekwującego warunków spor jaki z strony dłużnika zajdzie, ten do protokołu zapisze, którego to sporu gdyby wierzyciel exekwujący z dłużnikiem ugodnie niezałatwili, i gdyby ugodzonych wspólnie warunków do protokołu niezadyktowali, tedy rozstrzygnięcie takowego sporu należeć będzie do Sądu Ziemskiego podług art. 175. niżéy położonego.

Art. 167. W układaniu warunków do licytacyi, względ na to mieć należy, że jeżeli dług wierzyciela exekwującego iednorocznym dochodem (rachuiąc iuż i wierzytelności wierzycieli innych areszta zakładających) zaspokoiony byđź może, dzierżawa tylko na ieden rok a to stósownie do art. 2212. kodexu cywilnego miejsce mieć powinna. Jeśli zaś iednorocznym dochodem zapłaconyby byđź niemógł, tedy dzierżawa na lat 3. dozwoloną byđź może.

(626.)

Art. 168. W każdym przypadku skutki zaięcia dochodów dóbr nieruchomych i ich wydzierżawienia, zaczynać się będą od terminu zwyczajnego gospodarskiego czasu, to iest od Sgo Jana Chrzciciela, i w tymże samym czasie kończyć się powinny.

Art. 169. Termina licytacyi na wydzierżawienie zaiętych dochodów, w ciągu tylko trzech miesięcy to iest w Kwietniu Maiu i Czerwcu wyznaczane bydz mogą.

Art. 170. Jeżeli wierzyciel exekwujący popierać będzie exekucyą na dochodach nieruchomych do plebanaturam animarum mającego należących, tedy z dochodów takowych summa naymniey 1200 zł, pol. plebano wi na iego utrzymanie się, ratami kwartalnymi anticipative przez dzierżawcę w gotowych pieniądzech opła-

cać się mająca, wytraconą być powinna.

Art. 171. Zaięcie dochodów nieruchomości do funduszu plebana *curam animarum* mającego należących, może tylko mieć miejsce co do długów niniejsze prawo poprzedzających. W długach zaś osobistych po ogłoszeniu niniejszego prawa wynikłych, nie wolno będzie żadnemu wierzycielowi, na dochodach nieruchomości do funduszu plebana należących, żadney eksekucyi sądowey popierać i skuteczniać.

Art. 172. Na tym iak się wyżej w artykule 166. powiedziało, Sędzia Ziazdowy exekwuiący zakończy dzieło swoje eksekucyjne. Jeżeli w miejscu gdzie zaięcie dochodów nastąpiło przytomny będzie dłużnik, natenczas Sędzia Ziazdowy exekwuiący protokół zaięcia i oszacowania tychże dochodów, przez siebie sporządzony, komunikować będzie do przeyrzienia i odczytania dłużnikowi, i na to odbierze od niego do protokołu podpis, a gdyby go dać niechciał, lub pisać nieumiał, zrobi o tem w protokóle wzmiankę.

Art. 173. Jeżeli zaś w miejscu zaięcia dłużnik był nieprzytomny, w tym przypadku Sędzia Ziazdowy exekwuiący wygotuje do niego doniesienie o skutecznionym zaięciu i oszacowaniu dochodów, o ustanowionym dozorroze i o ułożonych przez wierzyciela warunkach do licytacyi, i takowe doniesienie z podpisem swym i pieczęcią exekwuiącemu wierzycielowi od da, który takowe przez woźnego w dni naydaléy ośm od iego daty doręczyć dłużnikowi w iego zamięszkaniu, i zaświadczenie wręczenia do protokołu Sędziego Ziazdowego exekwuiącego złożyć powinien.

Art. 174. Następnie Sędzia Ziazdowy exekwuiący tak protokół zaięcia przez siebie sporządzony, iako też i protokół odbytego przez detaxatorów zaiętych dochodów oszacowania, w dni naydaléy 14. po ukończeniu według artykułu 166. dzieła swego odesłać Sądowi Ziemiemu właściwemu za kwitem pisarza Sądu tegoż obowiązany będzie. W protokóle tym obrachowane i ustanowione będą

powinny koszta popieraney exekucyi.

Art. 175. Po odesłaniu Sądowi Ziemskiemu protokółów zaięcia i oszacowania dochodów, wierzyciel exekucyą popierający wezwie do Sądu Ziemskiego tak dłużnika iako też wszystkie te osoby, które iakowkolwiek spór przy zaięciu dochodów do protokółu Sędziego Ziazdowego exekwującego podług art. 152 wносиły, z terminem do stawienia się w dni ośm, a to końcem roztrzygnięcia przez tenże Sąd Ziemski wszystkich zaszłych z strony dłużnika lub innych osób sporów, iako też sporu względem podanych do licytacji warunków zachodzącego, tudzież w celu wyznaczenia terminu licytacji na wydzierżawienie zaiętych dochodów.

Art. 176. Sąd Ziemski odczytane sobie na audyencyi z protokółu Sędziego Ziazdowego exekwującego spory wszystkie między stronami zaszłe, wyrokiem swym z pod iednego wpisu z rejestru exekucyinego bez dozwolenia żadney zwłoki rozwiąże; i niepotrzebne już będą wcale pisma obrończe, w innych sprawach zwyyczajne. Rozwiąże również Sąd Ziemski spór jeżeli ten między dłużnikiem a wierzycielem exekwującym względem podanych warunków do licytacji zachodzić będzie, i warunki takowe sam w wyroku przez siebie wydanym postanowi; a nakoniec termin do licytacji na wydzierżawienie zaiętych dochodów oznaczy, i iednego Sędziego Ziemskiego z grona swego do odbycia teyże licytacji delegować będzie.

Art. 177. W sporach podług powyższych artykułów do Sądu Ziemskiego wprowadzonych, ani połączenie czyli *zawieszenie sprawy* z powodu niestawienia się iednego z pozwanych, ani też *opozycya* przeciwko wyrokowi zaocznemu, kodexem postępowania Sądowego w innych sprawach dozwolone, miejsca mieć niebędą. Wyroki zaoczne skutki mieć powinny wyroków naocznych.

Art. 178. Wyroku przez Sąd Ziemski podług art. 176. wydać się mającego stronom osobiście lub przez swych obrońców stawiającym doręcze-

nie potrzebném nie jest. Doręczenie wyroku takowego nastąpi tylko tym stronom, które się zaocznie osądzić dopuszczają.

Art. 179. Appellacya od wyroku takowego przez Sąd Ziemski podług art. 176. wydanego, będzie mogła bydź tylko założoną razem z skargą przeciwko protokółowi stanowiącemu licytacyi o którym niżej w art. 201. mowa będzie.

(630.)

Art. 180. W dniu publikacyi wyroku Sądu Ziemskiego podług art. 176. wydanego, Pisarz Sądu Ziemskiego wygotuje obwieszczenie terminu licytacyi do wydzierżawienia zajętych dochodów wyznaczonego w tylu exemplarzach, ile ich do publikacyi potrzeba będzie. Te z podpisem swym i pieczęcią odda wierzycielowi exekucyą popierającemu końcem postarania się o ich publikacyą. Obwieszczenie to oznaymiać będzie miejsce dzień i godzinę licytacyi na wydzierżawienie, przezwisko dóbr nieruchomych, i ogólne artykuły dochodów bez wypisywania szczegółów, ilość oszacowanego czystego dochodu od której licytacya poczynać się będzie, na koniec warunki do licytacyi ułożone.

(629. 631.)

Art. 181. Publikacya obwieszczeń dopełni się następującym sposobem:

Jeden exemplarz obwieszczenia przyklepiony będzie na drzwiach mieszkania pryncypalnego nieruchomości, której dochody zostały zajęte.

Drugi exemplarz przyklepiony będzie na drzwiach mieszkania lub kancelaryi Burmistrza, albo woyna gminy właściwéy.

Trzeci exemplarz przyklepiony będzie na drzwiach kancelaryi właściwego Sądu Ziemskiego.

Czwarty exemplarz przyklepiony będzie na drzwiach kancelaryi Kommissarza Obwodowego.

Piąty exemplarz przyklepiony będzie na drzwiach kancelaryi właściwego Sędziego Pokoju.

Szósty exemplarz przyklepiony będzie na drzwiach Sądu Cywilnego i Policji.

Siodmy nakoniec exemplarz podany będzie do wiadomości przez dziennik drukowany Woiewódzki i tym końcem w kancelaryi Kommissyi Woiewódzkiej za opłatą przez wierzyciela exekwującego do druku będzie oddany.

Woźny przylepienie i oddanie tych wszystkich obwieszczeń na dni 30. przynajmniej przed terminem licytacji uskuteczni, wierzyciel zaś exekwujący zaświadczenie przylepień i oddania, oraz exemplarz drukowanego dziennika do protokołu przyszłej licytacji sądowej złożyć powinien.

Art. 182. Zawiadomienie szczególne wierzycieli zakładających areszta na zajętych dochodach o terminie licytacji na wydzierżawienie dochodów oznaczonym, nie będzie potrzebne.

(632. 633.)

Art. 183. Licytacja na wydzierżawienie dochodów odprawi się przez Sędziego Ziemskiego delegowanego, z przybraniem Pisarza Sądu tegoż w sądowej kancelaryi. Licytacja w dni świąteczne odbywać się nie będzie mogła.

Art. 184. Pisarz Sądu Ziemskiego protokół zajęcia i oszacowania dochodów, oraz opis inwentarza i stanu onychże, iako też warunki do licytacji ułożone każdemu tego żądającemu do przeyrzenia komunikować powinien.

Art. 185. W miejscu i w terminie do licytacji oznaczonym Sędzia Ziemski delegowany przedsięwzięcie protokół licytacji, o legalnie przylepionych, oddanych i publikowanych obwieszczeniach przekona się. Gdyby znalazł popełnione iakowe w publikacji obwieszczeń uchybienie, natenczas od licytacji wstrzyma się; A wierzyciel exekucją popierający o wyznaczenie nowego terminu i o nową obwieszczeń publikacją podług art. 175, 180 i 181 postara się.

Jeżeli zaś żadne w publikacji obwieszczeń niezaydzie uchybienie, natenczas przedsięwzięty protokół licytacji kontynuować będzie, a nasamprzód imiona, przezwiska i zamieszkania wszystkich tych osób które do licytacji konkurować będą zapisze, od każdego z licytować chcących, dziesiątą część sum-

my wynalezionego iak wyżéy dochodu na vadium w gotowiźnie odbierze, a następnie do uskutecznienia licytacji przystąpi, warunki licytacji ogłosi i ilość ustanowionych dochodów woznemu wywołać rozkaże. Każda summa przez licytujących ofiarowana, do trzeciego razu obwołaną bydź powinna; między drugim i trzecim wywołaniem pauza naymniéy pięciu minut wytrzymiana bydź ma.

Art. 186. Wolno ieszcze będzie innym wierzycielom dłużnika w art. 153 wymienionym i przy protokóle zaięcia nieprzytomnym, założyć i do protokółu licytacji zadyktować areszta co do swych wierzytelności, o iakich się w art. tymże mówiło. Areszta te mieć będą równy z innymi skutek co do pieniędzy z wydzierzawionych dochodów zebrać się mających.

Art. 187. Naywyższą ilość ofiarujący konkurent do licytacji, gdy ta po powtórnem wywołaniu i po wytrzymanéy pauzie pięciu minut przez niko go podwyższoną nie będzie za trzeciem obwołaniem przysądzenie i przybicie uzyska i stanie się dzierżawcą, a tak Sędzia Ziemski Delegowany zwróciwszy innym licytantom złożone vadia, licytanta naywyższą summę ofiarującego za dzierżawcę ogłosi.

Art. 188. Dzierżawcą zaiętych dochodów stać się także może i ten do licytacji konkurent, któryby sam tylko stawał i ilość ustanowionego dochodu bez podwyższenia teyże zaofiarował.

Art. 189. Zaiętych dochodów dóbr nieruchomych ani Sędziemu Ziazdowemu zajmującemu, ani żadnemu z Członków Sądu Ziemskiego w którym się licytacya odbywać będzie, ani ich żonom lub dzieciom, ani dłużnikowi, ani iego także żonie lub dzieciom nie wolno iest licytować na wydzierzawienie; nie wolno im nawet będzie przez trzecie podstawione osoby tychże licytować, lub późniéy tegoż wydzierzawienia nabywać. Przeciwnie wierzyciel exekwujący do licytacji przypuszczonym bydź może.

Art. 190. Jeżeli sam wierzyciel exekwujący czyli to podług art. 159, czyli też podług art. 187 stanie się dzierżawcą dochodów zaiętych, i jeżeli nie będzie żadnego wierzyciela, areszt co do swéy wierzytelności na dochodach zakłada-

iącego, natenczas wierzyciel ten exekwujący zadzierzawione dochody na satysfakcyą i aż do wytrzymania długu swego pobierać będzie mógł, i od składania ich w gotowych pieniądzech do depozytu wolny będzie, a nawet mocen będzie do rąk swoich odebrać vadium które przy licytacyi złożył.

Art. 191. Jeżeli zaś obca osoba stanie się podług art. 187 dzierzawcą i nie będzie także żadnego areszt zakładającego wierzyciela, o którym się w art. poprzedzającym mówiło, natenczas takowy dzierzawca summę za dzierzawę ofiarowaną (licząc już w nią złożone vadium) do rąk wierzyciela exekwującego i za jego kwitem na satysfakcyą długu jego wypłaci, i w następnych równie latach, jeżeli dzierzawa trzechletnia miejsce mieć będzie, anticipative wypłacać powinien.

(635.)

Art. 192. Gdy zaś wierzyciele także inni exekwowanego dłużnika, areszta co do swych wierzytelności założą, i gdy ciż wierzyciele z wierzycielem exekwującym, oraz z dłużnikiem tak jak się w art. 142 Tyt. VIII. powiedziało, dobrowolnie się względem wypłaty swych wierzytelności nieugodzą, natenczas jeżeli wierzyciel exekwujący stanie się dzierzawcą, summa dzierzawna przez niego na końcu każdego roku decursive do depozytu składana byź ma, i vadium przy licytacyi złożone odebrać do rąk swoich będzie mógł. Jeżeli zaś inna obca osoba stanie się dzierzawcą natenczas summa taż dzierzawna w pierwszym roku zaraz po ukończonej licytacyi, anticipative do rąk Sędziego Ziemskiego Delegowanego, licząc w nią vadium, złożona byź powinna, który ją po skończonej licytacyi do depozytu odda.

W późniejszych zaś latach sam dzierzawca dzierzawę takową anticipative do depozytu składać będzie, a następnie postąpiono będzie podług osobnych przepisów zawartych w Tytule XI. o rozdzieleniu *proporcjonalném*.

Art 193. W każdym przypadku ieśli summa pochodząca z wydzierżawienia zajętych dochodów będzie w ilości iakowey przewyższać dług exekwującego, wierzycieli aresztu zakła-